

د تواریخ اول کتاب

پېژندگلو

اول تواریخ په کتاب کښې دوه ساده خبرې دا دی چې د خدای پاک فرمانبرداري ځان سره برکت راوړی او د هغه نافرمانی د تباهی باعث جوړیږی. دا کتاب د یهوداه د بادشاهی د بنیادی تاریخ په حقله خبرې کوی یعنی هم هغه بادشاهی چې د اسرائیل نه جدا شوې وه. اول تواریخ د یو څو نسب نامو سره شروع کیږی او په خاص توگه په کښې د حضرت داؤد علیه السلام او د حضرت سلیمان علیه السلام ذکر کیږی. په دې کتاب کښې د حضرت داؤد علیه السلام د بادشاهی قیصه بیانوی او هم د دې خبرې وضاحت کوی او پرې رڼا اچوی چې د حضرت داؤد علیه السلام په عبادت کښې کومه ژوره دلچسپی وه. او د مالک خدای د کور د جوړولو په حقله چې د حضرت داؤد علیه السلام کومې منصوبې وې هم د هغې په حقله تفصیلی خبرې کوی، کوم چې بیا وروستو د هغه زوی حضرت سلیمان علیه السلام جوړه کړه. اول تواریخ په دې وجه ولیکلې شو چې په کښې دا خبره یقینی کړی چې جلاوطن خلق بیا راوایس شول او د خدای پاک وفاداری یې خپلو خلقو ته ښکاره کړه. د حفظ کولو دپاره ۲۲:۱۳ آیت ”که تہ هغه ټول قانون ومنې کوم چې مالک خدای موسی له د بنی اسرائیلو دپاره ورکړی وو، نو تہ به کامیاب یې. تکره شه او حوصله مضبوطه کړه او چې د هیڅ نه هم ونه یربرې.“

د حضرت آدم نه تر حضرت ابراهیم پورې اولاد

۱ (۱) آدم د شیث پلار وو، شیث د انوش پلار وو، انوش د قبنان پلار وو، (۲) قبنان د محلل اهل پلار وو، محلل اهل د یارد پلار وو. (۳) یارد د حنوک پلار وو او حنوک د

متهوشله پلار وو، متهوشله د لمک پلار وو، ﴿٤﴾ او لمک د نوح پلار وو. د نوح درې زامن وو، شیم، حام او یافت. ﴿٥﴾ دا د یافت اولاد دے: جمر، ماجوج، مادی، یاوان، تویل، مسک او تیراس. ﴿٦﴾ د جمر اولاد: اشکناز، ریفث او تجرمه. ﴿٧﴾ د یاوان اولاد: ایسه، ترسیس، قبرص او رهودس. ﴿٨﴾ دا د حام اولاد دے: کوش، مصر، لیبیا او کنعان. ﴿٩﴾ د کوش اولاد د سیبا، حویله، سبته، راماه او د سبتیکه خلق وو. د راماه اولاد د شیبیا او د دان خلق وو. ﴿١٠﴾ کوش د نمرود پلار وو، نمرود د دنیا ورومبے طاقتور جنگیالے وو. ﴿١١﴾ د مصر اولاد د لودی، عنامی، لهاپی، نفتوحی، ﴿١٢﴾ فتروسی، کسلوحی او د کریت خلق وو، چې د هغوی اولاد فلسطیان دی. ﴿١٣﴾ د کنعان مشرے زوی صیدا وو. کنعان د دې قومونو هم پلار وو: حت، ﴿١٤﴾ یبوسی، اموری، جرجاسی، ﴿١٥﴾ حوی، عرقی، سینی، ﴿١٦﴾ اروادی، صماری او حماتی. ﴿١٧﴾ دا د شیم اولاد دے: عیلام، اسور، ارفکسد، لود او آرام. د آرام اولاد عوض، حول، جتر او مسک وو. ﴿١٨﴾ ارفکسد د سلح پلار وو او سلح د عبر پلار وو. ﴿١٩﴾ د عبر دوه زامن وو، د یو نوم فلج چې مطلب یې تقسیم وو، حکه چې د هغه په وخت کبني د دنیا خلق تقسیم شول. او د بل نوم یقطان وو. ﴿٢٠﴾ د یقطان اولاد د الموداد، سلف، حصارماوت، اراخ، ﴿٢١﴾ هدورام، اوزال، دقله، ﴿٢٢﴾ عویال، ابی مائیل، شیبیا، ﴿٢٣﴾ اوفیر، حویله او یویاب. دا ټول د یقطان اولاد وو. ﴿٢٤﴾ د شیم نه تر ابرام پورې نسبنامه داسې ده: شیم، ارفکسد، سلح، ﴿٢٥﴾ عبر، فلج، رعو، ﴿٢٦﴾ سروگ، نحور، تارح، ﴿٢٧﴾ او ابرام چې د ابراهیم په نوم مشهور وو.

د حضرت اسمعیل اولاد

﴿٢٨﴾ د ابراهیم دوه زامن وو، اسحاق او اسمعیل. ﴿٢٩﴾ د اسمعیل زامن د دولسو قبیلو مشران شول: نایوت چې مشر وو، قیدار، ادبئیل، مېسام، ﴿٣٠﴾ مېشماع، دومه، مسا، حدد، تیما، ﴿٣١﴾ یطور، نفیس او قدمه. ﴿٣٢﴾ د ابراهیم یوه وینځه وه چې نوم یې قطوره وو، چې د هغې نه یې شپږ زامن پیدا شول: زمران، یقسان، میدان، میدیان، اسباق او سوخ. د یقسان دوه زامن وو: شیبیا او دان. ﴿٣٣﴾ د میدیان پینځه زامن وو: عیفه، عفر،

حنوک، ابیداع او الدعا. دا ټول د قطوره اولاد وو.

د عيسو اولاد

٣٤) د ابراهيم د زوی اسحاق زامن عيسو او يعقوب وو. ٣٥) د عيسو زامن اليفز،
رعواېل، يعوس، يعلام او قورح وو. ٣٦) د اليفز اولاد دا وو: تيمان، اوامر، صفو، جعتام،
قنز او عماليق. د عماليق مور تمنع وه. ٣٧) د رعواېل اولاد نحت، زارح، سمه او مزه
وو.

د ادوم اولنی اوسېدونکی

٣٨) - ٤٢) د ادوم اولنی اوسېدونکی د سعير د دې زامنو اولاد وو: لوطان د حوری او
هومام قبیلو پلار نيکه وو. د لوطان يوه خور وه چې نوم يې تمنع وو. سوبل د علوان،
مانحت، عيبال، سفو او اونام پلو پلار نيکه وو. د صبعون دوه زامن آيه او عنه وو. عنه د
ديسون پلار وو او ديسون د حمران، اشبان، يتران او کران پلو پلار نيکه وو. ایصر د
بلهان، زعوان او يعقان پلو پلار نيکه وو. ديسان د عوض او اران پلو پلار نيکه وو.

د ادوم بادشاهان

٤٣) - ٥٠) دې بادشاهانو په يو بل پسې د ادوم په مُلک حکومت وکړو، په هغه وخت کبني
چې د هغې نه مخکې د بنی اسرائیلو په مُلک کبني بادشاهان نه وو: د دنهابا د بنار نه
بالع چې د بعور زوی وو، د بُصره نه د زارح زوی یویاب، د تيمان د علاقې حشيم، د
عویت د بدد زوی حدد، چې هغه د موآب په مُلک کبني میدیانانو له په یو جنگ کبني
شکست ورکړو. د مسرقة د بنار نه شمله، د سیند د غاړې بنار رحوبوت نه ساؤل، د
عکبور زوی بعل حنان، د پاؤ د بنار نه حدد، د هغه بنخه مهیطب اېل وه چې د میضاهاپ

نمسی او د مطرد لور وه. (٥١) د ادوم خلق په دې ډلو کښې تقسیم ؤو: تمنع، علوه، یتیت، (٥٢) أهلبامه، ايله، فینون، (٥٣) قنز، تیمان، مبصار، (٥٤) مجداهل او عرام.

د يهوداه اولاد

٢ (١) د يعقوب دولس زامن ؤو: روبین، شمعون، لیوی، يهوداه، یساکار، زیولون، (٢) دان، یوسف، بنیامین، نفتالی، جاد او آشر. (٣) د يهوداه ټول پینځه زامن ؤو. د هغه د کنعانی ښځې بتسوع نه درې زامن ؤو: عیر، اونان او سیله. د هغه مشر زوی عیر دومره خراب وو چې مالک خدای هغه ووژلو. (٤) د يهوداه د خپلې انږور تامار نه دوه زامن فارص او زارح ؤو. نو د يهوداه ټول پینځه زامن ؤو. (٥) د فارص دوه زامن حصرون او حمول ؤو. (٦) د هغه د ورور زارح پینځه زامن ؤو: زمري، ایتان، هیمان، کلکول او دردع. (٧) د زارح د اولاد نه یو کس د کرمی زوی عکن په بنی اسرائیلو باندې ځکه افت راوستلو چې کوم مال غنیمت خدای پاک ته وقف شوې وو نو په هغې کښې یې خیانت وکړو. (٨) د ایتان یو زوی عزریاه وو.

د حضرت داؤد نسبنامه

(٩) د حصرون درې زامن یرحمئیل، رام او کلوی ؤو. (١٠) د رام نه تر یسی پورې نسبنامه داسې ده: رام، عمی نداب، نحشون چې دا د يهوداه د قبیلې یو مشر سرې وو، (١١) سلمون، بوغز، (١٢) عوبید او یسی. (١٣) د یسی اووه زامن ؤو، د عمر په ترتیب باندې هغوی داسې ؤو: الیاب، ابینداب، سمعه، (١٤) نتنی ایل، ردی، (١٥) عوضم او داؤد. (١٦) د هغه دوه لوڼه ضرویاه او ابی جیل هم وې. د یسی د لور ضرویاه درې زامن ؤو: ابیشی، یوآب او عساهیل. (١٧) د هغه بلې لور ابی جیل د یتر سره واده وکړو، چې د اسمعیل د اولاد نه وو او د هغوی یو زوی پېدا شو چې نوم یې عماسا وو.

د حصرون نور اولاد

١٨ د حصرون زوئ کالب عزوبه واده کړه او يوه لور يې ترې نه وشوله چې نوم يې يريعت و. د هغې درې زامن وو: يشر، سوياب او اردون. ١٩ چې کله عزوبه مړه شوه نو کالب افراته واده کړه او د هغوی يو زوئ وشو چې نوم يې حور وو. ٢٠ د حور زوئ اوری وو او د هغه نمسه بضلی اهل وو. ٢١ کله چې حصرون د شپيتو کالو وو، نو هغه د مکير د لور سره واده وکړو، چې د جلعاد خور وه. د هغوی يو زوئ وشو چې نوم يې سجون وو، ٢٢ او د سجون يو زوئ وو چې نوم يې يائير وو. يائير د جلعاد په علاقه کبني په درويشتو بنارونو باندې حکومت کولو. ٢٣ خو د جسور او شام حکومتونو هلته شپيته بنارونه فتح کړل، چې په دې کبني د يائير او قنات کلی او د دې نژدې بنارونه شامل وو. هلته چې خومره خلق اوسېدل هغوی د مکير اولاد وو. مکير د جلعاد پلار وو. ٢٤ د حصرون د مرگ نه پس، د هغه زوئ کالب افرات واده کړه، چې د هغه د پلار کونډه وه. د هغوی يو زوئ وشو چې نوم يې اشور وو، چې دې د تقوع پلار وو.

د حصرون د زوئ يرحمئيل اولاد

٢٥ د حصرون د مشر زوئ يرحمئيل پينځه زامن وو: د ټولو نه مشر رام وو او ورپسې بونه، اورن، عوض او اخياه وو. ٢٦-٢٧ د رام درې زامن وو: معض، يمين او عيقر. د يرحمئيل يوه بله ښځه وه چې نوم يې عطاره وو او د هغوی يو زوئ اونام وو. ٢٨ د اونام دوه زامن سمی او يدع وو، د سمی هم دوه زامن ندب او ابیسور وو. ٢٩ ابیسور يوه ښځه وکړه چې نوم يې ابی خېل وو، د هغوی دوه زامن اخبان او مولى وو. ٣٠ د ابیسور د ورور ندب دوه زامن سلد او افائم وو، خو د سلد اولاد نه وو او مړ شو. ٣١ افائم د یسعی پلار وو، یسعی د سیسان پلار وو او سیسان د اخلی پلار وو. ٣٢ د سمی د ورور يدع دوه زامن يتر او يونتن وو، خو يتر بغير د زامنو نه مړ شو. ٣٣ د يونتن دوه

زامن پلت او زازا ؤو. دا ټول د یرحمئیل اولاد وو. (۳۴) د سیسان زامن نه ؤو صرف لویه پي وې. د هغه یو مصری نوکر وو چې نوم یې یرخع وو، (۳۵) چې هغه له پي خپله یوه لور ورکړه چې واده یې کړی. د هغوی یو زوی وو چې نوم یې عتی وو. (۳۶) د عتی نه تر الیسمع پورې نسبنامه داسې ده: عتی، ناتن، زاباد، (۳۷) افلال، عوبید، (۳۸) یاھو، عزریاه، (۳۹) خلص، العاسه، (۴۰) سسمی، سلوم، (۴۱) یقمیاه او الیسمع.

د کالب نور اولاد

(۴۲) د یرحمئیل د ورور د کالب د مشر زوی نوم میسا وو. میسا د زیف پلار وو، چې دې د مریسه پلار وو چې هغه د حبرون پلار وو. (۴۳) د حبرون څلور زامن ؤو: قورح، تفوح، رقم او سمع. (۴۴) سمی د رحم پلار او د یرقعام نیکه وو. د سمع ورور رقم د سمی پلار وو، (۴۵) چې سمی د معون پلار وو، او معون د بیت‌صور پلار وو. (۴۶) د کالب یوه وینځه وه چې نوم یې عیغه وو او د هغې نه یې درې نور زامن ؤو: حاران، موزا او جازز. د حاران هم یو زوی وو چې نوم یې جازز وو. (۴۷) یهدی نومې یو سرې وو چې د هغه شپږ زامن ؤو: رجم، یوتام، جسان، فلیط، عیغه او شعف. (۴۸) د کالب یوه وینځه معکه هم وه، چې د هغې نه یې دوه زامن ؤو، شبر او ترحنه. (۴۹) وروستو یې دوه نور زامن پیدا شول: شعف، چا چې د مدمنه ښار جوړ کړی وو، او سوا، چا چې د مکبینه او جبعه ښارونه جوړ کړی ؤو. د دې نه علاوه د کالب یوه لور وه چې نوم یې عکسه وو. (۵۰) دا هم د کالب اولاد وو. حور د کالب او د هغه د ښځې افرات مشر زوی وو. د حور زوی سویل د قریت‌عیریم ښار جوړ کړی وو. (۵۱) د هغه دویم زوی ساما چا چې د بیت‌لحم ښار جوړ کړی وو او د هغه درېم زوی خارف چا چې د بیت‌جادر ښار جوړ کړی وو. (۵۲) سویل، چا چې د قریت‌عیریم ښار جوړ کړی وو، هغه د هرائی د خلقو او د هغه نیمو خلقو پلار نیکه وو چې څوک د منوخوت په ښار کښې اوسېدل، (۵۳) او کومې قبیلې چې په قریت‌عیریم کښې وې دا دی: اتریان، فوتیان، سماتیان او مسراعیان. د صرعه او استاول ښارونو خلق د دې قبیلو کسان ؤو. (۵۴) سلما د بیت‌لحم، د

نطوفاتی، عطرات بیت یوآب او صُرعی د خلقو پلار نیکه وو، چې صُرعی په مانحت کښې د دوو پلو نه یوه وه، (۵۵) او کومې قبیلې چې په لیکلو کښې ماهران وُو هغوی په یعبیض کښې اوسېدل: هغوی ترعیان، سمعیان او سوکاتیان وُو. هغوی د حمات د قینیانو اولاد وو. حمات د ریکاب د خاندان پلار نیکه وو.

د حضرت داؤد بادشاه اولاد

(۱) - (۳) چې کله داؤد په حبرون کښې وو نو د عمر په ترتیب یې دا زامن پیدا شوی وُو: امنون، چې د هغه مور د یزرعیل اخینوعم وه. دانیال، چې د هغه مور د کرمل ابی جیل وه. ابی سلوم، چې د هغه مور معکه وه او معکه د جسور د تلمی بادشاه لور وه. ادونیا، چې د هغه مور حجیت وه. سفطیا، چې د هغه مور ابیطال وه. اترعام، چې د هغه مور عجله وه. (۴) دا شپږ واړه په حبرون کښې پیدا شوی وُو، چرته چې هغه اووه کاله او شپږ میاشتي بادشاهی وکړه. د هغې نه پس په یروشلم کښې هغه درې دېرش کاله حکومت وکړو. (۵) په یروشلم کښې چې د داؤد کوم زامن پیدا شوی وُو په هغوی کښې سموع، سویاب، ناتن او سلیمان شامل دی. د هغوی مور بت سبع وه چې د عمی اېل لور وه. (۶) د هغه نور نهه زامن هم وُو: ابحار، الیسوع، الیفلط، (۷) نجه، نفج، یفیع، (۸) الیسع، الیدع او الیفلط. (۹) د دې ټولو زامنو نه علاوه د داؤد د وینځو زامن هم وُو. د هغه یوه لور تامار هم وه.

د حضرت سلیمان بادشاه اولاد

(۱۰) دا د سلیمان اولاد دے: سلیمان، رحبعام، ابیا، آسا، یهوسفط، (۱۱) یهورام، اخزیا، یوآس، (۱۲) امصیا، عزیاه، یوتام، (۱۳) احاز، حزقیاه، منسی، (۱۴) امون او یوسیا. (۱۵) د یوسیا څلور زامن د عمر په ترتیب دا وُو: یوحانان، یهوئیم، صدقیاه او

يهوآخز. ١٦ د يهويقيم دوه زامن ؤو: يهوياكين او صدقياہ.

د يهوياكين بادشاه اولاد

١٧ دا د يهوياكين بادشاه اولاد دے، يهوياكين بابليانو قېدى بوتلے وو. د يهوياكين اووۀ زامن ؤو: شلتى اېل، ١٨ مَلِكِرَام، فداياہ، شيناضر، يقمياہ، هوسمع او ندبياہ. ١٩ د فداياہ دوه زامن ؤو، زُرْبَابِل او سَمْعَى. زُرْبَابِل د دوو زامنو پلار وو، مسلام او حننياه. او د هغۀ يوه لور سلوميت وه. ٢٠ د هغۀ پينځۀ نور زامن ؤو: حسوبه، اهل، برکياہ، حسدياه او يوسب حسد. ٢١ د حننياه دوه زامن فلطياہ او يشعياہ ؤو. د يشعياہ زوئ رفاياہ وو، د رفاياہ زوئ ارنان وو، د ارنان زوئ عبدياه وو او د عبدياه زوئ سکانياه وو. ٢٢ د سکانياه يو زوئ سمعياہ او پينځۀ نمسى ؤو: حطوش، اِجال، بريخ، نعرياه او سافط. ٢٣ د نعرياه درې زامن اليوعينى، حزقياہ او عزريقام ؤو. ٢٤ د اليوعينى اووۀ زامن ؤو: هُوداوياه، اِلياسب، فلاياہ، عقوب، يوحانان، دلایاه او عنانى.

د يهوداه نور اولاد

٢٤ دا د يهوداه خۀ اولاد دے: فارص، حصرون، کرمى، حُور او سوبل. ٢٥ سوبل د ريبايہ پلار وو، چې دا د يحت پلار وو، چې هغه د اخومى او د لاهد پلار وو، کوم چې د هغه خلقو پلار نيکۀ وو چې په صُرعه کبني اوسېدل. ٢٦-٢٧ حُور د کالب د بښي افرات مشر زوئ وو او د هغۀ اولاد د بيت لحم ښار جوړ کړے وو. د حُور درې زامن ايتام، فنواېل او ايصر ؤو. د ايتام درې زامن ؤو: يزرعيل، اسمع او ادباس او يوه يې لور حضل الفونى وه. فنواېل د جدور ښار جوړ کړے وو او ايصر د حوسه ښار جوړ کړے وو. ٢٨ اشور چا چې د تقوع ښار جوړ کړے وو د هغۀ دوه بښي حيلاه او نعره وې. ٢٩ د هغۀ د خپلي بښي نعره څلور زامن ؤو: اخوسام، حفر، تمنى او هخستري. ٣٠ د اشور د خپلي بښي حيلاه نه درې زامن ؤو: ضرت، اِضهار او اِتان. ٣١ قوض د

عنوب، ضوبيبه او د حروم د زوی اړخپل د قبیلو پلار نیکه وو. (۹) یو سرې وو چې نوم یې یعیبض وو، هغه په خپلو وروڼو کښې ډېر عزتمند سرې وو. په هغه باندې خپلې مور یعیبض نوم اېښه وو، ځکه چې د هغه د پیدا کېدو درد ډېر سخت وو. (۱۰) خو یعیبض د بنی اسرائیلو خدای پاک ته سوال وکړو، ”خدایه پاکه، ته به ما له برکت راکوې او زما ملک به لویوې. زما مل شه او د هر هغه خراب عمل نه مې وساته چې ما له تکلیف راکوی.“ او چې هغه د خه سوال کړې وو نو خدای پاک هغه هر خه ورکړل.

د نورو کورنو نسب نامې

(۱۱) د سوخه د ورور کالب یو زوی محیر وو. محیر د استون پلار وو، (۱۲) چې د هغه درې زامن وو: بیترفا، فاسح او تخنه. تخنه د ناحس ښار جوړ کړې وو. د دې سړو اولاد په ریکه کښې اوسېدو. (۱۳) د قنز دوه زامن عتنی اېل او شرایاه وو. د عتنی اېل هم دوه زامن حتت او معوناتی وو. (۱۴) معوناتی د عفره پلار وو. شرایاه د یوآب پلار وو. او یوآب هغه ورومبې کس وو چې د ما هرو خلقو وادی یې آباده کړه، ځکه چې هلته ټول خلق ما هر کاریگران وو. (۱۵) د یفنه زوی کالب درې زامن وو: عیرو، ایله او نعم. او ایله د قنز پلار وو. (۱۶) د یهلل ایل څلور زامن وو: زیف، زیفه، تیریا ه او اسری اېل. (۱۷) - (۱۸) د عزره څلور زامن وو: یترا، مرد، عفر او یلون. مرد بتیا ه واده کړه، چې د فرعون لور وه، د هغوی یوه لور مریم وه او دوه یې زامن سمی او اسباح وو. اسباح د استموع ښار جوړ کړې وو. مرد د یهوداه قبیلې د یوې ښځې سره هم واده وکړو او د هغوی درې زامن وو: چې هغه د جدور ښار جوړ کړې وو، حبر چې هغه د شوکو ښار جوړ کړې وو، او یقوتئیل چې هغه د زنوح ښار جوړ کړې وو. (۱۹) هودیا ه د نعم خور واده کړه. د هغوی اولاد د جرمی ډله وه، چې هغه د قعیله په ښار کښې اوسېده او د معکې ډله چې د استموع په ښار کښې اوسېده. (۲۰) د سیمون څلور زامن وو: امنون، رنه، بن حنان او تیلون. د یسعی دوه زامن وو: زوحت او بن زوحت.

د يهوداه د زوئ سلح اولاد

٢١) سيله د يهوداه د زامنو نه يو زوئ وو. د هغه په اولاد کبني عير شامل وو، چا چې د لکه بنار جوړ کړې وو، لعهه چا چې د مريسه بنار جوړ کړې وو، د لتي کپري جوړونکی قبيله چې د بيت اشبيع په بنار کبني اوسېده، ٢٢) يوقيم او هغه خلق چې د کوزيبا په بنار کبني اوسېدل، او يوآس او شراف، چا چې موآبياني بنخي واده کړې او په بيت لحم کبني اوسېدل. دا د ډېر پخوانی وخت حساب کتاب دے. ٢٣) هغوی د بادشاه د خدمت کالان وو او د نتائيم او د جدیره په بنارونو کبني اوسېدل.

د شمعون اولاد

٢٤) د شمعون پينځه زامن وو: نموآبل، يمين، يريب، زارح او ساؤل. ٢٥) د ساؤل زوئ سلوم وو، د سلوم زوئ ميسام وو او د ميسام زوئ مشماع وو. ٢٦) د مشماع د اولاد نسب نامه داسې ده: حموآبل، زکور او سمعی. ٢٧) د سمعی شپارس زامن او شپير لويه وې، خو د هغه د خپلوانو اولاد کم وو او د شمعون قبيله د يهوداه د قبيلي په شان لويه نه شوه. ٢٨) د داؤد بادشاه تر وخته پورې د شمعون اولاد په بيرسبع، مولاده، حصارسعول، ٢٩) بلهه، عضم، تولاد، ٣٠) بتواپل، حرمه، صقلاج، ٣١) بيت مرکبوت، حصارسوسم، بيت برائی او شعريم کبني اوسېدل. ٣٢) هغوی په پينځو نورو ځايونو کبني هم اوسېدل: ايتام، عين، رمون، توکن، عسن، ٣٣) او په گبرچاپره کلو کبني، د بعلات بنار پورې. دا هغه حساب کتاب دے چې هغوی د خپلو کورنو او د هغه ځايونو په حقله ساتلو چې چرته هغوی اوسېدل. ٣٤) - ٣٨) دا سړی د خپلو قبيلو مشران وو: مسوباب، يملیک، يوشه چې د امصياه زوئ وو، يوايل، ياهو چې د يوسبياه زوئ وو، يوسبياه د شرايه زوئ وو، شرايه د عسيئيل زوئ وو، الیوعيني، يعقوبه، يشوخايه، عساياه، عدی ایل، يسمئيل، بنايه، زيزا، زيزا د شفعی زوئ وو، شفعی د الون زوئ وو، الون د يدعياه زوئ وو، يدعياه د سمری زوئ وو او سمری د سمعياه زوئ وو. ځکه چې د

هغوی خاندان غتېدلو، (۳۹) هغوی تقریباً تر جدور پورې نمرپرېواته طرف ته خواره شول او د هغه مېدان نمرخاته طرف ته یې خپلې گډې څرولې چرته چې هغه بناړ دے. (۴۰) هغوی د څرن بنه آباد ملکونه وموندل چې په کولواو ملک کښې خواره واره وو چې خاموش او د امن نه پک وو. د هغوی نه مخکښې چې کوم خلق هلته اوسېدل هغوی حامیان وو. (۴۱) د یهوداه بادشاه حزقیاه په وخت کښې د هغه پلو مشران جرار ته لاړل او هلته یې حامیان او معونیان او د هغوی خپمې تباہ کړې او د هغوی ټول خلق یې ووژل او تر نن ورځې پورې یې د نوم او نشان پته نه لگی. د هغوی په ځایونو کښې په خپله آباد شول، ځکه چې هغوی ته د رمو دپاره د څرن د زمکې ضرورت وو. (۴۲) د شمعون قبیلې نور پینځه سوه کسان نمرخاته طرف اډوم ته لاړل. د هغوی مشری د یسعی زامنو کوله: فلطیاه، نعریاه، رفاياه او عزی اېل. (۴۳) هلته هغوی هغه پاتې شوی عمالیقیان ووژل کوم چې تښتېدلی وو او هغوی تر ننه پورې هلته اوسېدل.

د روبین اولاد

۵ (۱) دا د روبین اولاد دے چې هغه د یعقوب مشر زوی وو. هغه د خپل پلار د بلې ښځې سره د زنا کولو په وجه د خپل پلار بې عزتی وکړه نو چې د مشری زوی کوم حقونه هغه لرل، هغه ختم شول او هغه حقونه یوسف ته ملاو شول. (۲) خو د یهوداه قبيله تکره شوه او ټولو قبیلو له یې یو بادشاه ورکړو، خو پېدائشی حق د یوسف سره وو. (۳) د یعقوب د مشر زوی روبین څلور زامن وو: حنوک، فلو، حصرون او کرمی. (۴) - (۵) دا د یوایل اولاد دے: سمعیاه، جوج، سمعی، میکاه، ریایاه، بعل او بئیره. اسوری بادشاه تغلت فلاسر د روبین قبیلې مشر بئیره ونيولو او د قبیلې سره یې جلاوطن کړو. (۶) د روبین په قبيله کښې د دې د قبیلو د مشرانو نسبنامه: یعنی ایل، زکریاه، (۷) او بعل، د عزز زوی او د سمع نمسے، چې د یوایل د قبیلې وو. دا قبيله په عروعر کښې او د هغه ځای نه د نبو پورې او د بعل معون په علاقه کښې اوسېده. (۸) د جلعاد په ملک

کښې د هغوی ډېر څاروی ؤو او هغه مُلک یې ونيولو چې نمرخاته طرف ته د صحرا د لمنې او د فرات سیند پورې خور دے. (۱۰) د ساؤل بادشاه په وخت کښې د روین قبیلې په هاجریانو حمله وکړه، هغوی یې په جنگ کښې ووژل او د جلعاد نمرخاته ته په ټوله برخه کښې د هغوی په خېمو کښې اوسېدل.

د جاد اولاد

(۱۱) د جاد قبيله د بسن په مُلک کښې د روین شمال ته د سلکه نمرخاته طرف پورې اوسېدله. (۱۲) یوایل په بسن کښې مشر وو، سافم ورپسې دوهم کس وو او درېم مشر یعنې او د هغه نه پس سافط وو. (۱۳) د دې اوو ډلو د قبیلې نور کسان دا دی: میکائیل، مسلام، شيبا، یوری، یعکان، زیع او عبر. (۱۴) هغوی د حُوری زوی ابی خېل اولاد دے، چې د هغوی پلار نیکه دا دی: ابی خېل، حُوری، یارواح، جلعاد، میکائیل، یسیسی، یحدو او بوز. (۱۵) اخی چې د عبدی ایل زوی او د جونی نمسے وو هغه د دې ډلو مشر وو. (۱۶) هغوی د بسن او جلعاد په علاقه کښې، هلته په بنارونو او د شارون د څرن په ټولو مُلکونو کښې اوسېدل. (۱۷) دا نسبنامه د یهوداه بادشاه یوتام او د اسرائیل بادشاه یربعام په وخت کښې لیکلے شوې وه.

د نمرخاته طرف ته د قبیلو لښکر

(۱۸) د روین، جاد او د نمرخاته طرف منسی په قبیلو کښې څلور څلوېښت زره اووه سوه او شپېته فوجیان ؤو، چې د ډالونو، تُورو او غشو په وړلو او استعمالولو باندې ښه پوهېدل. (۱۹) هغوی د جنگ ډپاره د یطور، نفیس او نودب هاجری قبیلو خلاف لارل. (۲۰) د جنگ په وخت کښې هغوی خدای پاک ته سوال وکړو، هغه د هغوی فریاد واورېدو ځکه چې په هغه باندې یې ایمان لرلو. نو داسې هاجریانو او د هغوی ټولو ملگرو شکست وخوړو. (۲۱) د بنی اسرائیلو نمرخاته طرف ته قبیلو د دشمن نه پنځوس زره

اوبسان، دوه لاکه او پنځوس زره گډې او دوه زره خره ونيول او سل زره کسان يې جنگي قبيديان کړل. ﴿٢٢﴾ هغوی ډېر دشمنان ووژل، ځکه چې خدای پاک په دې جنگ کېنې د هغوی مل وو. او هغوی تر جلاوطنۍ پورې د هاجریانو په علاقه کېنې اوسېدل.

نمرخاته طرف د منسی نیمه قبیله

﴿٢٣﴾ د منسی نیمې قبیلې خلق د بسن په علاقه کېنې د بعل حرمون، سنیر او حرمون غر پورې اوسېدل او د هغوی آبادی ډېره زیاته شوه. ﴿٢٤﴾ دا کسان د خپلو ډلو مشران وو: عفر، یسعی، الی ایل، عزرائیل، یرمیا، هوداویاه او یحداېل. هغوی ټول بنه تکره فوجیان او د خپلو ډلو مشهور مشران وو.

د نمرخاته طرف ته د قبیلو ویستلې کېدل

﴿٢٥﴾ خو خلقو د خپل پلار نیکه خدای پاک سره خیانت وکړو او د هغه نورو قومونو د معبودانو د عبادت په وجه یې د هغه خلاف بغاوت وکړو کوم قومونه چې خدای پاک په هغه وخت تباہ کړی وو چې بنی اسرائیلیان مخ په وړاندې تلل. ﴿٢٦﴾ نو خدای پاک د اسور بادشاه پول ولېږلو چې د هغوی په ملک حمله وکړی (چې هغه په تغلت فلاسر باندې هم مشهور وو). هغه د روبین، جاد او د منسی نیمه قبیلو ویستله او دې ته یې مجبور کړل چې تر نن پورې په خلع، خابور، هارا او د جوزان سیند سره اوسېږي.

د مشرانو امانو نسب نامه

﴿١﴾ د لیوی درې زامن وو: جیرسون، قهات او مراری. ﴿٢﴾ د قهات څلور زامن وو: عُمَرَام، اِضْهَار، حَبْرُون او عَزْی اېل. ﴿٣﴾ د عُمَرَام دوه زامن هارون او موسی وو او یوه یې لور مریم وه. د هارون څلور زامن وو: ندب، ابیهو، الی عزر او اِتمَر. ﴿٤﴾ د الی عزر

اولاد نسل په نسل دا دے: فينحاس، ابيسوع، ٥ بقى، عزی، ٦ زرخياه، مرايوت، ٧ امرياه، اخيطوب، ٨ صدوق، اخيمعض، ٩ عزرياه، يوحانان، ١٠ عزرياه چا چي د مالک خدائ په هغه کور کبني خدمت کولو کوم چي سليمان بادشاه په يروشلم کبني جوړ کړے وو، ١١ امرياه، اخيطوب، ١٢ صدوق، سلوم، ١٣ خلقياه، عزرياه، ١٤ شراياه او يهوصدق. ١٥ نبوکدنضر بادشاه يهوصدق سره د يهوداه او يروشلم هغه خلقو ويستلو کوم چي مالک خدائ پردي ملک ته جلاوطن کړی ؤو.

د ليوی نور اولاد

١٦ د ليوی درې زامن ؤو: جيرسون، قهات او مراری. ١٧ په هغوی کبني د هر يو هم زامن ؤو. جيرسون د لبني او سمعی پلار وو، ١٨ قهات د عُمَرام، اِضهار، حبرون او عزی اېل پلار وو، ١٩ او مراری د محلی او موشی پلار وو. دا د نسبنامې په مطابق د ليويانو قبيلې دی. ٢٠ دا نسل په نسل د جيرسون اولاد دے: لبني، يحت، زمه، ٢١ يوآخ، عدو، زارح او يتزی. ٢٢ دا نسل په نسل د قهات اولاد دے: عمی نداب، قورح، اسير، ٢٣ القنه، ابی آسف، اسير، ٢٤ تحت، اوری اېل، عزياه او ساؤل. ٢٥ د القنه دوه زامن عماسی او اخيموت ؤو. ٢٦ دا نسل په نسل د اخيموت اولاد دے: القنه، ضوفی، نحت، ٢٧ إلیاب، يروحام او القنه. ٢٨ د سموئیل دوه زامن ؤو: يوايل مشر وو او ابياه کشر وو. ٢٩ دا نسل په نسل د مراری اولاد دے: محلی، لبني، سمعی، عزه، ٣٠ سمعا، حجياه او عساياه.

د مالک خدائ د کور سندرغاړی

٣١ دا هغه سپری ؤو چي داؤد بادشاه د مالک خدائ په کور کبني د سندرو خدمت دپاره مقرر کړی ؤو، دا د هغې نه پس ؤو چي د لوظ صندوق هلته يورلے شو. ٣٢ هغوی د مالک خدائ د حضور خېمې په وړاندې د موسیقي سره عبادت کولو، دا د

سليمان د مالک خُداي کور د جوړولو نه مخکېني وخت وو. هغوی دا کارونه د اصولو په مطابق کول. (۳۳) چا چې د خپلو زامنو سره خدمت کولو د هغوی نسبنامه داسې ده: د قُهاټ ډله: هيمان چې د اولنو موسيقارانو مشر وو، هغه د يوايل زوی وو. شا ته د هغه نسبنامه داسې ده: حيمان، يوايل، سموئيل، (۳۴) القنه، يروحام، الی ايل، توح، (۳۵) صُوف، القنه، محت، عماسی، (۳۶) القنه، يوايل، عزرياه، صفنياه، (۳۷) تحت، اسير، ابی آسف، قورح، (۳۸) اِضهار، قُهاټ، لیوی او يعقوب. (۳۹) آسف د دوېمو موسيقارانو مشر وو. د لیوی نه پس د هغه نسبنامه داسې ده: آسف، برکياه، سِمعاً، (۴۰) میکائيل، بعسیاه، مُلکياه، (۴۱) اِتنی، زارح، عداياه، (۴۲) ایتان، زمه، سِمعی، (۴۳) یحت، جیرسون او لیوی. (۴۴) د مراری قبیلې ایتان د درېمې سندرې مشر وو. شا ته لیوی ته د هغه نسبنامه داسې ده: قیسی، عبدی، ملوک، (۴۵) حسبياه، امصياه، خلیياه، (۴۶) امصی، بانی، سمر، (۴۷) محلی، موشی، مراری او لیوی. (۴۸) نورو لیویانو ته د مالک خُداي په کور کېني باقی ټول خدمت حواله شوی وو.

د هارون اولاد

(۴۹) خو هارون او د هغه اولاد د خوشبویي نذرانې پېش کولې او هغه قربانۍ يې پېش کولې چې په قربانگاه باندې سوزولې شوې. هغوی په زیات مقدس خُاي کېني د ټول عبادت او د بنی اسرائیلو د کفارې ادا کولو زمه وار وو. هغوی دا هر خُاه د هغه اصولو په مطابق کول کوم چې د خُداي پاک خدمت کوونکی موسی ورته بنودلی وو. (۵۰) دا د هارون اولاد دے: الی عزر، فینحاس، ابیسوع، (۵۱) بقی، عُزی، زرخياه، (۵۲) مرايوت، امرياه، اخیطوب، (۵۳) صدوق او اخيمعض.

د لیویانو د اوسېدو خُايونه

(۵۴) دا هغه ښارونه دی چې د هارون اولاد ته حواله شوی وو چې هغه د قُهاټ قبيله ده.

هغوی ته به د هغې زمکې وپرومبې برخه ملاوېده کومه چې لیویانو ته حواله شوې وه. (٥٥)
 په دې کښې د یهوداه په علاقه کښې حبرون او د دې نه گېرچاپېره د څرن زمکې شاملې
 وې، (٥٦) اګر چې د هغه ښار پتی او کلی د یفنه زوی کالب په حواله و. (٥٧) - (٥٩) د پناه
 دا ښارونه سره د څرن د زمکې د هارون اولاد ته حواله شوی و: حبرون، لېناه، یتیر،
 استموع، حولون، دبیر، عسن او بیت شمس. (٦٠) د بنیامین په علاقه کښې هغوی ته دا
 ښارونه سره د څرن د زمکې حواله شوی و: جبعه، علمت او عنتوت. دا ټول دیارلس
 ښارونه و چې د هغوی مکمل خاندان په کښې اوسېدل. (٦١) نمریپرواتۀ طرف ته د
 منسی په علاقه کښې لس ښارونه د پچې په ذریعه د قُهات پاتې قبیلې ته خاندان په
 خاندان حواله شوی و. (٦٢) د جیرسون قبیلې ته کورنو په مطابق دیارلس ښارونه د
 یساکار، آشر، نفتالی او نمرخاتۀ طرف ته په بسن کښې د منسی په علاقه کښې حواله
 شوی و. (٦٣) هم دغه شان، د رویین، جاد او زبولون په علاقه کښې دولس ښارونه د
 مراری قبیلې ته خاندان په خاندان حواله شوی و. (٦٤) نو داسې بنی اسرائیلو لیویانو ته
 د اوسېدو دپاره ښارونه حواله کړل، سره د څرن د زمکې چې د دې ښارونو نه
 گېرچاپېره وې. (٦٥) د یهوداه، شمعون او بنیامین په علاقه کښې هغه ښارونه هم د پچې
 په ذریعه حواله شوی و. د هغه ښارونو ذکر وړاندې شوی دے. (٦٦) د قُهات قبیلې څه
 کورنو ته د افرائیم په علاقه کښې ښارونه او د څرن زمکې حواله شوې وې: (٦٧) شکم
 چې د افرائیم په غرونو کښې د پناه ښار دے او ورسره جزر، (٦٨) یقمام، بیت حورون،
 (٦٩) ایالون او جات رمون. (٧٠) د قُهات پاتې اولاد ته د منسی د نیمې قبیلې د علاقې نه د
 عانیر او بلعام ښارونه سره د گېرچاپېره د څرن د زمکې حواله شوی و. (٧١) د
 جیرسون قبیلې کورنو ته دا ښارونه، سره د گېرچاپېره د څرن د زمکو حواله شوی و: د
 نمرخاتۀ منسی په علاقه کښې: په بسن کښې جولان، او عستارات. (٧٢) د یساکار په
 علاقه کښې: قادس، دبرت، (٧٣) رامات او عانیم چې د څرن زمکې ورسره وې. (٧٤) د
 آشر په علاقه کښې: مسل، عبدون، (٧٥) حُقوق او رِحوب چې د څرن زمکې ورسره وې.
 (٧٦) د نفتالی په علاقه کښې: په گلایل کښې قادس، حمون او قریتائیم چې د څرن زمکې

ورسره وې. (۷۷) د مراری قبیلې باقی پاتې کورنو ته دا بنارونه سره د دې نه گېرچاپېره د
 څرن د زمکو حواله شوی ؤو: د زبولون په علاقه کښې: رمون او تبور. (۷۸) د اردن
 سیند نه پورې د یریحو نمرخاته طرف ته، د روبین په علاقه کښې: په اوچته زمکه باندې
 بصر، یهض، (۷۹) قدیمات او مفعت چې د څرن زمکې ورسره وې. (۸۰) د جاد په علاقه
 کښې: په جلعاد کښې رامات، محنایم، (۸۱) حسبون او یعزیر چې د څرن زمکې ورسره
 وې.

د یساکار اولاد

۷ (۱) د یساکار څلور زامن ؤو: تولع، فوه، یسوب او سمرون. (۲) د تولع شپږ زامن
 ؤو: عزی، رفاياه، یری اېل، یحمی، ابسام او سموئیل. هغوی د تولع د قبیلې اولنی مشران
 ؤو. د داؤد بادشاه په زمانه کښې د دې ډلو د ټولو تکره فوجیانو شمېر دوویشته زره او
 شپږ سوه وو. (۳) د عزی یو زوی ایزراخياه وو. ایزراخياه او د هغه څلور زامن، میکائیل،
 عبدیاه، یوایل او یسیاه ټول د ډلو مشران ؤو. (۴) د هغوی دومره ډېرې ښځې او بچي ؤو
 چې د هغوی اولاد د دې جوگه وو چې فوجی خدمت له یې شپږ دېرش زره سړی ورکړل.
 (۵) د منلې شوی حساب کتاب په مطابق د یساکار قبیلې د ټولو کورنو اووه اتیا زره
 داسې سړی شمېرلې شوی ؤو چې کوم د فوجی خدمت کولو قابل ؤو.

د بنیامین او د دان اولاد

(۶) د بنیامین درې زامن ؤو: بالع، بکر او یدیعیل. (۷) د بالع پینځه زامن ؤو: اصبان،
 عزی، عزی اېل، یریموت او عیری. د هغوی په ډله کښې د قبیلو مشران او تکره فوجیان
 ؤو. د هغوی په اولاد کښې دوویشته زره او څلور دېرش سړی شامل ؤو چې د فوجی
 کار کولو قابل ؤو. (۸) د بکر نهه زامن ؤو: زمیره، یوآس، الی عزر، الیوعینی، عمری،
 یریموت، ابیاه، عنوت او علمت. (۹) د هغوی په نسبنامه کښې شل زره او دوه سوه د

قبیلو مشرانو او تکره فوجیانو نومونه لیکلی شوی ؤو. (۱۰) د یدیعیل یو زوی بلهان وو او د بلهان اووه زامن ؤو: یعوس، بنیامین، اهود، کنعانه، زیتان، ترسیس او اخی سحر. (۱۱) هغوی د قبیلې مشران او تکره فوجیان ؤو. د هغوی په اولاد کبني اوولس زره او دوه سوه داسې سپری شامل وو چې کوم د فوجی کار کولو قابل ؤو. (۱۲) د سفیم او حُفیم تعلق هم د دې قبیلې سره وو. حشیم د احیر زوی وو.

د نفتالی اولاد

(۱۳) د نفتالی څلور زامن ؤو: یحزی ایل، جونی، یصر، سلوم. هغوی د یعقوب د بلې بنځې بلهه اولاد وو.

د منسی اولاد

(۱۴) د منسی د آرامی وینځې نه دوه زامن اسری اېل او مکیر ؤو. مکیر د جلعاد پلار وو. (۱۵) مکیر یوه بنځه د حُفیم او یوه بنځه د سفیم دپاره وکړه. د هغه د خور نوم معکه وو. د مکیر دویم زوی صِلافحاد وو او د هغه صِرف لونه وې. (۱۶) د مکیر د بنځې معکې دوه زامن پیدا شول، چې په هغوی باندې یې فرس او شرس نومونه کېښودل. د فرس دوه زامن اولام او رقم ؤو، (۱۷) او د اولام یو زوی وو چې نوم یې بدان وو. دا ټول د جلعاد اولاد دے چې د مکیر زوی او د منسی نمسے وو. (۱۸) د هغه د خور همولکت درې زامن ؤو: اِشهود، ابیعزر او محله. (۱۹) د سمیدع څلور زامن ؤو: اخیان، شکم، لِحی او انیعام.

د اِفرائیم اولاد

(۲۰) دا نسل په نسل د اِفرائیم اولاد دے: سوتلح، بیرد، تحت، الیعده، تحت، (۲۱) زاباد او سوتلح. د اِفرائیم دوه نور زامن ایصر او الیعده څوک چې په هغه وخت کبني ووژلے

شول چې كله هغوى د جات د خلقو د څاروو پټولو كوشش كولو. (۲۲) د هغوى پلار افرائيم تر ډېرو ورځو پورې په هغوى پسې غمژن وو او د هغه خپلوان تسلي وركولو له ورله راتلل. (۲۳) هغه د خپلې ښځې سره بيا ځملاستو او هغه اميدواره شوه او يو زوى يې پيدا شو. هغه ورباندې بريعه نوم كېښودو، دا د هغه مصيبت په وجه چې د هغوى په خاندان باندې راغلي وو. (۲۴) د افرائيم يوه لور وه چې نوم يې سيرا ه وو. هغې د بره او ښكته بيت حورون او عزن سيرا ه ښارونه جوړ كړل. (۲۵) د افرائيم يو بل زوى هم وو چې نوم يې رفح وو، چې د هغه اولاد دا دى: رسف، تلاح، تحن، (۲۶) لعدان، عميهود، اليسم، (۲۷) نون او يشوع. (۲۸) كومه علاقه چې هغوى ونيوله او په كښې اوسېدل په دې كښې بيت ايل او د دې نه گېرچاپېره ښارونه، د نمرخاته طرف نعران او د نمرپرېواته طرف ته جزر او د دې نه گېرچاپېره ښارونه شامل وو. په دې كښې شكم او عياه او د دې نه گېرچاپېره ښارونه هم شامل دي. (۲۹) د منسى اولاد د بيت شان، تعنك، مجدو او دور او د دې نه گېرچاپېره ښارونه ونيول. دا ټول هغه ځايونه دي چرته چې د يعقوب د زوى يوسف اولاد اوسېدو.

د آشر اولاد

(۳۰) دا د آشر اولاد دى. د هغه څلور زامن وو: يمنه، اسواه، اسوى او بريعه، او يوه يې لور سره وه. (۳۱) د بريعه دوه زامن حبر او ملكى اېل وو. ملكى اېل د برزاويت ښار جوړ كړو. (۳۲) د حبر درې زامن وو: يفليط، شومير او خوتام، او يوه يې لور سوع وه. (۳۳) د يفليط درې زامن وو: فاساك، بمهال او عسوات. (۳۴) د سمر زامن اخى، روهجه، يخبه او آرام وو. (۳۵) د هغه د ورور حيلم څلور زامن وو: صوفح، اِمنع، سلس او عمل. (۳۶) د صوفح اولاد دا وو: سوح، حرنفر، سعال، بيري، امراه، (۳۷) بصر، هود، سما، سلسه، يتران او بيرا. (۳۸) د يتر اولاد دا وو: يفته، فسفا، ارا، (۳۹) او د عله اولاد دا وو: ارخ، حنى ايل او رضياه. (۴۰) دا ټول د آشر اولاد وو. هغوى د خپلو ډلو اولنى مشران، تكړه او

مشهور جنگيالی او داسې مشران ؤو چې مثال يې نه وو. د آشر په اولاد کښې شپږويشت زره داسې سړي ؤو چې د فوجي کار کولو قابل ؤو.

د بنيامين اولاد

۱) د بنيامين پينځه زامن ؤو، د عمر په ترتيب هغوی داسې دي: بالع، اشبيل، اخرج، ۲) نوحه او رفا. ۳) د بالع اولاد دا وو: ادار، جيرا، ابيهود، ۴) ابيسوع، نعمان، اخوع، ۵) جيرا، سفوفان او حيرام. ۶)-۷) د اهود اولاد نعمان، اخياه او جيرا وو. هغوی د هغه کورنو مشران ؤو چې په جبعه کښې اوسېدل، خو هغوی په زور ويستلې شول او په مانحت کښې اوسېدل. جيرا په سفر کښې د هغوی مشري کوله. جيرا د عزا او اخيهود پلار وو. ۸)-۹) د سحریم دوه ښځې، حشيم او بعراه طلاقي کړې. وروستو چې کله هغه د مواب په ملک کښې اوسېدو نو هغه هودس واده کړه او اووه زامن يې پيدا شول: يوياب، ضبيه، ميسا، ملکام، ۱۰) يعوض، سکياه او مرمه. د هغه ټول زامن د کورنو مشران شول. ۱۱) د هغه د حشيم نه هم دوه زامن پيدا شول: ابیطوب او الفعل. ۱۲) د الفعل درې زامن ؤو: عبر، مشعام او سامد. دا سامد وو چې هغه د اونو او لد ښارونه او گېرچاپېره کلی جوړ کړل.

بنيامينيان په جات او ايالون کښې

۱۳) بريعا او سمع د هغه پلو مشران ؤو چې د ايالون په ښار کښې اوسېدې او هغه خلق يې وشړل چې د جات په ښار کښې اوسېدل. ۱۴) د بريعا په اولاد کښې اخيو، شاشق، يريموت، ۱۵) زبدياه، عراد، عدر، ۱۶) ميکائيل، اسفاه او يوخا شامل ؤو.

بنیامینیان په یروشلم کښې

١٧ د الفعل په اولاد کښې دا کسان شامل وُو: زبدياه، مسلام، حزقی، حبر، ١٨
یسمری، یزلیاه او یویاب. ١٩ د سمعی په اولاد کښې دا کسان شامل وُو: یقیم، زکری،
زبدي، ٢٠ العینی، ضلتی الی ایل، ٢١ عداياه، برایاه او سمرات. ٢٢ د شاشق په اولاد
کښې دا کسان شامل وُو: إسفان، عبر، الی ایل، ٢٣ عبدون، زکری، حنان، ٢٤ حننياه،
عیلام، عنتوتياه، ٢٥ یفدياه او فنواپل. ٢٦ د یروحام په اولاد کښې دا کسان شامل وُو:
سمسری، شحاریاه، عتلیاه، ٢٧ یعرسیاه، الیاس او زکری. ٢٨ دا د خپلو پلو اولنی
مشران وُو، د هغوی نومونه په نسبنامه کښې لیکلے شوی وُو او هغوی ټول په یروشلم
کښې اوسېدل.

بنیامینیان په جبعون او یروشلم کښې

٢٩ یعی ایل د جبعون ښار جوړ کړو او هلته اوسېدو. د هغه د ښځې نوم معکه وو، ٣٠
او د هغه مشر زوی عبدون وو. د هغه نور زامن صور، قیس، بعل، نیر، ندب، ٣١
جدور، اخیو، زکر، ٣٢ او مقلوت چې د سمعا پلار وو. د هغوی اولاد په یروشلم کښې د
خپلې قبیلې د نورو کورنو سره نزدې اوسېدل.

د ساؤل بادشاه خاندان

٣٣ نیر د قیس پلار وو او قیس د ساؤل بادشاه پلار وو. د ساؤل څلور زامن وو: یونتن،
ملکی شوع، ابینداب او اشبعل. ٣٤ یونتن د مریب بعل پلار وو، چې هغه د میکاه پلار
وو. ٣٥ د میکاه څلور زامن وُو: فیتون، ملک، تاریخ او احاز. ٣٦ احاز د یهوعده پلار
وو، چې هغه د دربو زامنو پلار وو: علمت، عزموت او زمري. زمري د موزا پلار وو،
٣٧ موزا د بنعه پلار وو، بنعه د رفعه، رفعه د العاسه، العاسه د اصیل پلار وو. ٣٨ د

اصیل شپږ زامن ؤو: عزریقام، بوکرو، اسمعیل، سعریاه، عبدیاه او حنان. (۳۹) د اصیل د ورور عیشق درې زامن ؤو: اولام، یعوس او الیفلط. (۴۰) د اولام زامن تکړه فوجیان او د غشو ویشتونکی ؤو. د هغه ټول زامن او نمسی یو نیم سل ؤو. دا ټول کسان د بنیامین اولاد وو.

د خلقو آزادېدل او واپس راتلل

۹ (۱) د ټولو بنی اسرائیلو نسب‌نامه لیکلې شوې وه او دا معلومات د بنی اسرائیلو د بادشاهانو د تاریخ په کتاب کښې لیکلې شوی دی. د یهوداه خلق د خپلې نافرمانۍ په وجه بابل ته ویستلې شوی ؤو. (۲) ورومبی کسان چې په خپلو پخوانو ښارونو کښې جائیدادونو ته راواپس شول نو په هغې کښې امامان، لیویان، د مالک خدای د کور خدمت کوونکی او نور بنی اسرائیلیان ؤو. (۳) د یهوداه، بنیامین، افرائیم او منسی قبیلو خلق یروشلم ته د اوسېدو دپاره لارل. (۴) - (۶) د یهوداه د قبیلې لس کم اووه سوه خاندان داسې ؤو چې لارل او په یروشلم کښې اوسېدل. په دې کښې د یهوداه د قبیلې د فارص اولاد د قبیلې مشر عوتی وو، چې د عمیهود زوی او د عمری نمسې وو. د هغه په پلار نیکه کښې امری او بانی شامل ؤو. د یهوداه زوی سیله د قبیلې مشر عسایاه وو، چې هغه د خپل خاندان مشر وو. د یهوداه زوی زارح د قبیلې مشر یعی ایل وو. (۷) - (۸) د بنیامین قبیلې دا کسان لارل او په یروشلم کښې اوسېدل: د مسلام زوی سلو، چې مسلام د هوداویاه زوی وو، هوداویاه د هسینوآه زوی وو، او ورسره د یروحام زوی ابنیاه وو، ایله چې د عزی زوی او د میکری نمسې وو، د سفطیاه زوی مسلام، سفطیاه د رعواېل زوی وو او رعواېل د ابنیاه زوی وو. (۹) د دې قبیلې نهه سوه شپږ پنځوس خاندان لارل او هلته اوسېدل. د دې لیکلې شوو نومونو ټول سپری د کورنو مشران ؤو.

هغه امامان چې يروشلم ته د اوسېدو دپاره لارل

١٠-١٢) په واپس راغلو امامانو کېنې دا کسان ؤو: يدعياء، يهوويريب او يکين. د خلقياہ زوئ عزرياه چې د مالک خدائ د کور مشر آفسر وو، چې د هغه په پلار نيکه کېنې مسلام، صدوق، مرايوت او اخيطوب شامل ؤو. د يروحام زوئ عداياہ، چې د هغه په پلار نيکه کېنې فشحور او ملکياہ شامل ؤو، او ورسره د عدی ایل زوئ معسی، چې د هغه په پلار نيکه کېنې يحزيراه، مسلام، مسلميت او امير شامل ؤو. (١٣) کوم امامان چې د ډلو مشران ؤو هغه ټول يو زر اووه سوه او شپېته ؤو. هغوی د خدائ پاک د کور د خدمت د کار دپاره بنه تکره سپری ؤو.

هغه ليويان چې واپس راغلل او په يروشلم کېنې اوسېدل

١٤-١٦) دا ليويان يروشلم ته واپس راغلل: د حسوب زوئ سمعياہ، چې د هغه په پلار نيکه کېنې د مراری د قبيلې عزريقام او حسبياه شامل ؤو، بقبقر، حرس، جلال او د ميکا زوئ متنياہ، چې د هغه په پلار نيکه کېنې زکری او آسف شامل ؤو، د سمعياہ زوئ عبدياہ، چې د هغه په پلار نيکه کېنې جلال او يدوتون شامل ؤو، برکياہ، چې د آسا زوئ او القنه نمسے وو، چې هغه د نطوفاتی بنار په علاقه کېنې اوسېدو.

د مالک خدائ د کور څوکيدارانو راواپس کېدل او په يروشلم کېنې اوسېدل

١٧) د مالک خدائ د کور څوکيداران په يروشلم کېنې اوسېدل: سلوم، عقوب، طلumon او اخيمان. سلوم د هغوی مشر وو. (١٨) د دې نه مخکېنې د هغو ډلو کسان د نمرخاته طرف د بادشاه د دروازې سره ولاړ ؤو. هغوی به د ليويانو د خېمو په دروازو باندې څوکيداری کوله. (١٩) د قورې زوئ او د ابی آسف نمسے سلوم، سره د خپلو خلقو چې

د قورح پله وه د مالک خدائ د حضور د خېمې د ننوتلو خائ حفاظت زمه وار ؤو، لکه څنگه چې مخکېني د هغوي پلار نيکه د مالک خدائ د اوسېدو د خائ د حفاظت زمه وار ؤو. (٢٠) د ايلي عزر زوي فينحاس، په يو وخت کبني د هغوي مشري کړې وه او مالک خدائ د هغه مل وو. (٢١) د مسلميا زوي زکرياه هم د مالک خدائ د حضور د خېمې د ننوتلو د خائ څوکيدار وو. (٢٢) ټول دوه سوه او دولس سړي د دروازو د پارو څوکيداران خوښ کړي شوي ؤو. د هغوي نومونه د هغه کلو په مطابق ليکلي شوي ؤو چې چرته هغوي اوسېدل. داؤد او سموئيل پېغمبر د هغوي پلار نيکه په دې اهم کار باندې مقرر کړي ؤو. (٢٣) هغوي او د هغوي اولاد د مالک خدائ د خېمې د دروازو د حفاظت زمه وار ؤو. (٢٤) په هر طرف باندې يوه يوه دروازه وه، شمالي، جنوبي، نمرخاته او نمرپرېواته ته او د هرې يوې دروازې يو يو مشر څوکيدار وو. (٢٥) د هغوي هغه خپلوان کوم چې په کلو کبني اوسېدل نو هغوي به وخت په وخت راتلل او د هغوي سره به يې اووه ورځې خدمت کولو. (٢٦) هغه څلور مشران څوکيداران ليويان ؤو چې هغوي له پوره زمه واري ورکړي شوې وه. هغوي د مالک خدائ د کور د کوټو او د هغه قيمتي سامان هم خيال ساتلو چې کوم هلته کېښودې شو. (٢٧) هغوي د مالک خدائ کور سره نژدې دېره ؤو، ځکه چې د هغوي کار د دې حفاظت او په هر سحر کبني د دروازو کولاول ؤو.

نور ليويان

(٢٨) څه ليويان د عبادت د سامان زمه وار ؤو. چې کله به دا وړلې يا واپس راوړلې شو نو هغوي به دا شمېرلو. (٢٩) نور د مقدس خائ د سامان، د اوږو، د ميو، د زيتونو تېلو، خوشبويي او مصالحو زمه وار ؤو. (٣٠) خو د مصالحو د گپولو زمه واري د امامانو وه. (٣١) د قورح د قبيلې د ليوې قبيلې د سلوم مشر زوي چې نوم يې متتياه وو، هغه د هغه روتې پخولو زمه وار وو چې په نذرانو کبني استعمالېدله. (٣٢) د قهات د قبيلې

خه کسان د هر سبت په ورځ د مالک خدای کور دپاره د مقدسې روټې تیارولو زمه وار ؤو. (۳۳) د لیویانو خه خاندان د مالک خدای د کور د سندرو زمه وارې وې. د دې کورنو مشران د مالک خدای د کور په یو څو کوټو کښې اوسېدل او د نورو کارونو کولو نه آزاد ؤو، ځکه چې هغوی به شپه او ورځ کار کولو. (۳۴) دا ټول کسان د هغوی د پلار نیکه د نسبنامې په مطابق د لیویانو د خاندان مشران ؤو. هغوی د یروشلم د اوسېدونکو خلقو مشران ؤو.

د ساؤل بادشاه پلار نیکه او اولاد

(۳۵) یعی ایل د جبعون ښار جوړ کړو او هلته دېره شو. د هغه د ښځې نوم معکه وو. (۳۶) د هغه مشر زوی عبدون وو او د هغه نور زامن دا ؤو: صور، قیس، بعل، نیر، ندب، (۳۷) جدور، اخیو، زکریاه او مقلوت (۳۸) چې د سیمعام پلار وو. د هغوی اولاد د خپلې قبیلې د نورو کورنو سره نزدې په یروشلم کښې اوسېدل. (۳۹) نیر د قیس پلار وو او قیس د ساؤل پلار وو. د ساؤل څلور زامن ؤو: یونتن، ملکی شوع، ابینداب او اشبعل. (۴۰) یونتن د مریب بعل پلار وو، چې هغه د میکاه پلار وو. (۴۱) د میکاه څلور زامن ؤو: فیتون، ملک، تاریخ او احاز. (۴۲) احاز د یعراه پلار وو، چې هغه د درېو زامنو پلار وو: علمت، عزموت او زمري. زمري د موزا پلار وو، (۴۳) موزا د بنعه پلار وو، بنعه د رفاياه، رفاياه د العاسه او العاسه د اصیل پلار وو. (۴۴) د اصیل شپږ زامن ؤو: عزریقام، بوکرو، اسمعیل، سعریاه، عبدیاه او حنان.

د ساؤل مرگ

۱۰ (۴۵) فلسټیانو د بنی اسرائیلو خلاف د جلبوعه په غر باندې یو جنگ وکړو. هلته دېر بنی اسرائیلیان ووژلې شول او د هغوی نور پاتې کسان سره د ساؤل بادشاه او د

هغه د زامنو وټبښتېدل. ﴿٢﴾ خو فلسطين ساؤل او د هغه زامنو ته ورنزدې شول او د ساؤل درې زامن يونتن، ابينداب او ملکی شوع يې ووژل. ﴿٣﴾ د ساؤل نه گېرچاپېره سخت جنگ وو او هغه په کښې د دشمن په غشو باندې ولگېدو او سخت زخمی شو. ﴿٤﴾ نو هغه زلمی ته يې ووئيل چې کوم د هغه وسله وړله، ”خپله توره راوباسه او ما پرې ووهه، گنې هغه ناسنته کسان به راشی او زما بې عزتی به کوی.“ خو زلمی یرېدو او داسې يې نه کول، نو ساؤل خپله توره واخسته او په هغې باندې يې ځان وروغورزولو. ﴿٥﴾ کله چې هغه زلمی وليدل چې ساؤل مړ شو، نو هغه هم خپل ځان په خپله توره وروغورزولو او مړ شو. ﴿٦﴾ نو ساؤل او د هغه درې واړه زامن په يو ځای مړه شول او د هغه د اولاد هيچا هم بادشاهی ونه کړه. ﴿٧﴾ چې د يزرعيل په وادی کښې چې کوم بنی اسرائيليان وو نو چې هغوی خبر شول چې لښکر ټبښتېدلې دے او ساؤل او د هغه زامن مړه شوی دی، نو هغوی خپل ښارونه پرېښودل او منډه يې کړه. او بيا فلسطين راغلل او ښارونه يې قبضه کړل. ﴿٨﴾ په ورپسې ورځ، فلسطين د مرو لوت کولو له لارل او هغوی د ساؤل او د هغه د زامنو لاشونه وموندل چې د جلبوعه په غره باندې پراته وو. ﴿٩﴾ هغوی د ساؤل سر پرې کړو، د هغه نه يې زغره کولو کړه او د هغوی سره يې ټولو فلسطينانو ته پېغام وړونکی ولېږل چې خپلو معبودانو او خپلو خلقو ته دا زېرې واوروی. ﴿١٠﴾ هغوی د هغه وسله په خپله يوه عبادتخانه کښې کېښوده او د هغه سر يې د خپل خدای دجون په عبادتخانه کښې راځوړند کړو. ﴿١١﴾ کله چې د يبيس خلقو په جلعاد کښې دا واورېدل چې فلسطينانو د ساؤل سره څه کړی وو، ﴿١٢﴾ نو د هغوی ټول تکړه سپری لارل او د ساؤل او د هغه د زامنو لاشونه يې واخستل او يبيس ته يې يوړل. هلته هغوی دا د څېرې د ونې لاندې ښخ کړل او اووه ورځې يې روژه ونيوله. ﴿١٣﴾ ساؤل ځکه مړ شو چې د مالک خدای سره يې خیانت وکړو او د مالک خدای د حکمونو نافرمانی يې وکړه. هغه د کوډگرې ښځې په ذریعه د مرو د روحونو سره مشورې هم کولې. ﴿١٤﴾ په کار خو دا وو چې د مالک خدای نه يې مشوره اخستې وے. نو مالک خدای هغه ووژلو او د بادشاهی اختیار يې د یسی زوی داؤد له ورکړو.

د حضرت داؤد بادشاه جو پيدل

۱۱ ﴿۱﴾ بيا ٽول بني اسرائيليان په حبرون کښې داؤد له لاپل او ورته يې ووئيل، ”مونږ ستا خپله وينه يو. ﴿۲﴾ په تېره زمانه کښې، کله چې لا ساؤل زمونږ بادشاه وو، نو ته هغه څوک وې چې په جنگ کښې دې د بني اسرائيلو مشري کوله او مالک خدائ ستا خدائ پاک تا سره دا لوظ وکړو چې ته به د هغه د خلقو بني اسرائيلو حکمران يې.“ ﴿۳﴾ نو د بني اسرائيلو ټول مشران په حبرون کښې داؤد له راغلل. هغه د مالک خدائ په مخکښې د هغوی سره يو لوظ وکړو. هغوی د مقررولو دپاره په هغه باندې تېل واچول او هغه د بني اسرائيلو بادشاه شو، هم هغه شان چې څنگه مالک خدائ د سموئيل په ذريعه وعده کړې وه.

د حضرت داؤد يروشلم فتح کول

﴿۴﴾ داؤد بادشاه او ټول بني اسرائيليان لاپل او د يروشلم په ښار يې حمله وکړه. په هغه وخت کښې يروشلم د ييوس په نوم يادېدو او د هغه ملک اصلی اوسېدونکی يعنې ييوسيان تر هغه وخته پورې هلته اوسېدل. ﴿۵﴾ ييوسيانو داؤد ته ووئيل، ”ته به هيڅکله ښار ته ورننه نه وځي.“ خو داؤد د هغوی د صيون قلعه ونيوله او دا خائ د داؤد په ښار مشهور شو. ﴿۶﴾ داؤد وفرمائيل، ”کوم يو سرې چې اول په ييوسيانو حمله وکړي نو هغه به د لښکر مشر وي.“ يوآب چې د هغه مور ضروياه وه، هغه اول حمله وکړه او هغه د لښکر مشر شو. ﴿۷﴾ داؤد په قلعه کښې د اوسېدو دپاره لارو نو په دې وجه دا د داؤد ښار بللې شې. ﴿۸﴾ هغه ښار جوړ کړو، د هغه خائ نه يې شروع وکړه چرته چې بره ختلی پتي وُو او د گېرچاپېره علاقې پورې يې خور کړو او يوآب باقی ښار بيا جوړ کړو. ﴿۹﴾ داؤد نور هم تکړه کېدو، ځکه چې رب الافواج د هغه مل وو.

د حضرت داؤد تکره فوجیان

۱۰) د داؤد د تکره فوجیانو مشران دا دی. ټولو بنی اسرائیلو په شریکه دا فېصله وکړه

چې داؤد خپل بادشاه جوړ کړی لکه څنگه چې مالک خدای و عده کړې وه. (۱۱)

ورومبې د حکمون د قبیلې یسوعام وو چې د هغه ”دربو آفسرانو“ مشر وو. هغه د خپلې نېزې سره د درې سوو سپرو خلاف جنگ وکړو او هغه ټول یې په یو جنگ کښې ووژل.

۱۲) ورپسې د هغه دربو مشهورو کسانو نه د دودو زوی الی عزر، چې د اخوحي د قبیلې

وو. (۱۳) هغه د داؤد په ملګرتیا کښې د فسدمیم په جنگ کښې د فلسطیانو خلاف

وجنگېدو. کله چې بنی اسرائیلو د فلسطیانو نه تښتېدل شروع کړل نو هغه د اوریشو په یو

پټی کښې وو، (۱۴) خو بیا هغه او د هغه سړی د پټی په مینځ کښې کلک ودرېدل او

فلسطیانو له یې شکست ورکړو. مالک خدای هغه له یوه لویه فتح ورکړه. (۱۵) یوه ورځ د

مشرانو فوجیانو د دېرشو نه درې کسان یو گټ له لارل چرته چې داؤد د عدولام غار

سره نزدې ایسار وو، چې په دې دوران کښې د فلسطیانو یوې فوجی قبیلې د رفائیم په

وادی کښې خپمې لگولې وې. (۱۶) په هغه وخت کښې داؤد په یوه پخه مورچه کښې وو

او د فلسطیانو یوې قبیلې بیتلحم قبضه کړې وو. (۱۷) د داؤد اوبو ته سخت زړه وشو

او وې فرمائیل، ”کاش چې څوک ما له د بیتلحم دروازې سره نزدې کوهی نه لږې اوبه

راوړی.“ (۱۸) نو هغه دربو مشهورو فوجیانو د فلسطیانو په فوجی صفونو کښې لار جوړه

کړه، د کوهی نه یې لږې اوبه راوویستلې او داؤد له یې راوړې. خو هغه دا ونه څښلې او

د څښلو په ځای یې مالک خدای ته د نذرانې په توگه توی کړې (۱۹) او وې فرمائیل، ”دا

زه هیڅکله نه شم څښلې. دا به د دې سپرو د وینې څښلو په شان وی چا چې خپل ژوند

په خطر کښې واچولو.“ نو هغه د دې څښلو نه انکار وکړو. دا د هغه دربو تکره فوجیانو

د بهادری کارنامې وې. (۲۰) د یوآب ورور ابیشې د هغه دربو مشهورو کسانو مشر وو.

هغه د خپلې نېزې سره د درې سوو سپرو خلاف جنگ وکړو او هغوی یې ووژل او د هغه

دربو په شان مشهور شو. (۲۱) هغه د هغه دربو نه زیات مشهور وو او د هغوی مشر شو،

خو هغه په هغه درېو کښې شامل نه وو. (۲۲) د قبضئیل د یهودع زوئ بنایاه یو تکړه
 فوجی وو، هغه ډېرې د بهادری کارنامې وکړې، چې په دې کښې د دوو تکړه موآبیانو
 جنگیالو وژل هم شامل وو. یو بل ځل چې واوره ورېدله نو هغه لاندې یوې کنډې ته لاړو
 او یو زمرې یې ووژلو. (۲۳) هغه یو مصری هم ووژلو، یو لوی سړی چې تقریباً دوه نیم
 گزه لوړ وو، د هغه نېزه د کوتې د تیر هومره لویه وه. بنایاه په هغه باندې د امسا سره
 حمله وکړه، د مصری د لاس نه یې نېزه واخستله او په هغې باندې یې ووژلو. (۲۴) دا د
 بنایاه د بهادری کارنامې وې چې هغه د هغه درېو په شان مشهور وو. (۲۵) هغه د هغه
 دېرشو نه زیات مشهور وو، خو په هغه درېو کښې شامل نه وو. داؤد هغه د خپلو ذاتی
 محافظانو مشر جوړ کړو. (۲۶-۲۷) دا هغه نور بهادر فوجیان دی: د یوآب ورور
 عساهیل، د بیت لحم د دودو زوئ الحنان، د حرود سموت، د فلون خلص، د تقوع د
 عقیس زوئ عیرا، د عنوت ابیعزر، د حوساتی سبکی، د اخوحي عیلی، د نطوفاتی
 مهري، د نطوفاتی د بعنه زوئ حلد، په بنیامین کښې د جبعه د ریبی زوئ اتي، د فرعاتون
 بنایاه، د جعس سره نزدې وادیانو نه حوری، د عرباه ابی اېل، د بحروم عزموت، د
 سعلبون الیخبه، د جزون هشیم، د حرار نه د شجی زوئ یونتن، د حرار نه د ساکار زوئ
 اخی آم، د اور زوئ الفال، د مکیره زوئ حفر، د فلون اخیاه، د کرمل حصرو، د ازیی
 زوئ نعری، د ناتن ورور یوایل، د هاجری زوئ مبحار، د عمون صلح، د بیروت د یوآب
 زغره وړونکے نحری، د یتیر نه عیرا او جریب، حتی اوریا، د اخی زوئ زاباد، د سیزا
 زوئ عدینه چې د روبین قبیلې یو مشر کس وو، چې د دېرشو فوجیانو یوه خپله ډله یې
 لرله، د معکه زوئ حنان، د متن یوسفط، د عستارات عزیاه، د عروعیر د خوتام زامن،
 سما او یعی ایل، د تیص نه د سمری زامن، یدیعیل او یوخوا، د محاوه نه الی ایل، د النعم
 زامن، یریبی او یوساویاه، د موآب نه یتمه، الی ایل، عوبید او د ضوباه نه یعیسی ایل.

د بنيامين د قبيلې نه د حضرت داؤد وړومبني ملگری

۱۲ ﴿١﴾ دا هغه سړی دی چې په صِقلاج کښې د داؤد سره په هغه وخت ملگری شول چې هغه د قيس زوی ساؤل نه پټېدو. هغوی د هغه جنگياليو نه وُو چا چې د داؤد په حق کښې جنگ وکړو. ﴿٢﴾ دا ټول تکړه لينده چلوونکی وُو، هغوی په ښی او گس لاس دواړو باندې غشی او د ليندې کانی ویشتلې شول. هغوی د بنيامين د قبيلې نه د ساؤل خپلوان وُو. ﴿٣﴾-﴿٧﴾ هغوی د جبعه ښار نه د سماعه د زامنو د لوی مشر اخيعزر او دوهم مشر یوآس د مشرۍ لاندې وُو. هغه فوجیان دا وُو: یزئیل او فِلط چې د عزموت زامن وُو، براهه او د عنتوت نه یا هو، د جبعون اسماعیه چې مشهور فوجی او د هغه دېرشو نه یو مشر وو، یرمیا، یحزی ایل، یوحانان او د جدیره یوزید، العوزی، یریموت، بعلیاه، سمریاه، سفطیاه خروفي، القنه، یسیاه، عزراېل، یوعزر او د قورح د قبيلې یسوبعام، د جدور د یروحام زامن، یوعيله او زبدیاه.

د جاد قبيلې نه د داؤد ملگری

﴿٨﴾ کله چې داؤد د صحرا په قلعه کښې وو نو د جاد د قبيلې نه ځینې تکړه او تجربه کار فوجیان د هغه سره ملگری شولو. هغوی په ډالونو او نېزو کښې ماهران وُو، د زمر و په شان تکړه او په غرونو کښې د هوسی په شان تېزې منډې پې وهلې. ﴿٩﴾-﴿١٣﴾ د هغوی عهدي په دې ترتیب باندې وې: د ټولو مشر ایصر، ورپسې عبدیاه، ایاب، مسمنه، یرمیا، عتی، الی ایل، یوحانان، الزیاد، یرمیا او مکښی. ﴿١٤﴾ د جاد قبيلې جنگيالی فوجی مشران وُو. د هغوی د ټولو نه کمزورو جنگيالیو د سلو فوجیانو سره جنگ کولې شو او تکړه جنگيالیو د زرو خلاف جنگ کولې شو. ﴿١٥﴾ د یو کال په وړومبۍ میاشت کښې، په هغه وخت کښې چې د اردن په سیند کښې اوبه د غاړو نه اوږدلې، نو هغوی د سیند نه پورې وتل، هغه خلق یې خواره واره کړل کوم چې د سیند نمرخاته او نمرپرېواته دواړو طرفونو ته په وادی کښې اوسېدل.

د بنیامین او د یهوداه د قبیلې ملگری

۱۶) یو ځل د بنیامین او یهوداه د قبیلو د سپرو یوه ډله هغه قلعي ته لاړه چرته چې داؤد وو. ۱۷) داؤد ملاوېدو له ورغلو او ورته یې وفرمائیل، ”که تاسو د دوستانو په شان دلته زما مدد له راغلی یی، نو په خبر راغلی. زمونږ سره ملگری شی. خو که ستاسو اراده دا وی چې دوکه مې کړی او دشمن ته مې حواله کړی، اگر چې ما تاسو له د تکلیف رسولو کوشش هم نه دے کړی، نو زمونږ د پلار نیکه خدای پاک به د دې نه خبر شی او تاسو له به سزا درکړی.“ ۱۸) د خدای پاک روح د هغوی په یو کس عماسی باندې راغلو، چې هغه وروستو د هغه دېرشو مشر شو او هغه چغه ووهله، ”د یسی زوی داؤده، مونږ ستا یو. کامیابی دې ستا او د هغوی وی چې څوک ستا مدد کوی. ځکه چې خدای پاک ستا مل دے.“ داؤد هغوی ته په خبر راغلی وویلو او په خپل لښکر یې آفسران جوړ کړل.

د منسی ملگری

۱۹) د منسی قبیلې څه فوجیان واورېدل او د داؤد په طرف شول، دا په هغه وخت کښې چې کله هغه د فلسطیانو سره د ساؤل بادشاه خلاف جنگ له روان وو. په آخر کښې هغوی د فلسطیانو مدد نه شو کولای، ځکه چې د هغوی بادشاهان د دې نه یرېدل چې داؤد به د هغوی نه خپل پخوانی نېک ساؤل ته واورې، نو هغه یې واپس صقلاج ته ولېږلو. ۲۰) دا د منسی هغه فوجیان دی چې کله داؤد واپس صقلاج له راتلو نو هغوی د هغه په طرف شول: عدنه، یوزید، یدیعیل، میکائیل، یوزید، الیهو او ضلتي. په منسی کښې د هغوی هر یو د زرو سپرو فوجی قبیلې وې. ۲۱) هغوی د هغه ډلو خلاف د داؤد ملگریا وکړه چې څوک پاکوان و، ځکه چې هغوی ټول تکړه جنگیالی و او د هغه د لښکر مشران و. ۲۲) تقریباً هره ورځ به نوی سپری د داؤد سره شاملېدل، تر دې پورې چې د هغه لښکر د خدای پاک د لښکر په شان لوی شو.

د حضرت داؤد د لشکرو شمېر

کله چې داؤد په حبرون کښې وو، نو ډېر تکړه فوجیان د هغه په لشکر کښې ملگری شول د دې دپاره چې د ساؤل په ځای یې بادشاه جوړ کړی، لکه څنگه چې مالک خدای وعده کړې وه. د هغوی شمېر داسې وو: یهوداه: شپږ زره او اته سوه بښه وسله بند سپری، چې پالونه او نېزې ورسره وې، شمعون: اووه زره او سل بښه تکړه سپری، لیوی: څلور زره او شپږ سوه سپری، د هارون اولاد، د یهویدع پله: درې زره او اووه سوه سپری، په دې کښې یو بهادر جنگیالی زلمی صدوق هم شامل وو، سره د هغه د دوویشو خپلوانو چې ټول آفسران وو، بنیامین چې د ساؤل خپله قبيله وه: درې زره سپری (د بنیامین زیات خلق د ساؤل وفادار پاتې شوی وو)، افرائیم: شل زره او اته سوه تکړه سپری چې په خپلو ډلو کښې مشهور وو، نمر پربواته طرف ته منسی: اتلس زره سپری چې د داؤد د بادشاه جوړولو دپاره خوښ کړی شول، یساکار: دوه سوه سپری، سره د هغه سپرو چې د هغوی د مشری لاندې وو (دا مشران په حالاتو او واقعاتو باندې پوهېدل او هغوی ته پته وه چې بنی اسرائیلو له څه کول په کار دی)، زبولون: پنځوس زره وفادار او داسې اعتباری سپری چې د جنگ دپاره تیار وو، چې د هر قسم وسلې په استعمالېدو باندې پوهېدل، نفتالی: یو زر مشران، سره د اوو دېرشو زرو سپرو چې په پالونو او نېزو باندې وسله بند وو، دان: اته ویش زره او شپږ سوه تکړه سپری، آشر: څلوېښت زره سپری چې د جنگ دپاره تیار وو، د اردن سیند نمرخاته طرف ته قبیلې، روبین، جاد او نمرخاته طرف ته منسی: یو سل او شل زره سپری چې د هر قسم وسلې په استعمالېدو باندې پوهېدل. (۲۸) دا ټول فوجیان چې د جنگ دپاره تیار وو، حبرون ته لاړل. د هغوی اراده دا وه چې داؤد په ټولو بنی اسرائیلو بادشاه جوړ کړی. نو د ټولو بنی اسرائیلو په دې خبره باندې اتفاق وو. (۲۹) هغوی هلته د داؤد سره درې ورځې تېرې کړې، د هغه مېلمستیا نه یې خوړل څښل کول چې د هغوی خپلوانو ورله تیار کړی وو. (۳۰) د شمالي قبیلو د یساکار، زبولون او نفتالی پورې خلق د خرونو، اوبسانو، قچرو او

غویو سره راتلل چې په خوراک، اوږو، اینځرو، کشمشو، میو او د زیتونو تېلو باندې بار ؤو. هغوی څاروی او گډې هم راوستل چې حلالې یې کړی او وې خوری. دا هر څه د هغه خوشحالی اظهار وو چې په ټول ملک کېني محسوسېدله.

د لوظ صندوق د قریتِ یعرب نه وړل کېدل

۱۳ ﴿۱﴾ داؤد بادشاه د هغه ټولو آفسرانو سره مشوره وکړه چې زرو سپرو د ډلو او د سلو سپرو د ډلو مشران ؤو. ﴿۲﴾ بیا هغه ټولو بنی اسرائیلو ته اعلان وکړو چې، ”که تاسو ته منظوره وی او که دا د مالک خدای زمونږ د خدای پاک رضا وی، نو راځئ چې زمونږ باقی خلقو له او د هغوی په ښارونو کېني امامانو او لیویانو له پېغام وړونکی ولېږو او هغوی ته ووايو چې دلته مونږ سره راغونډ شی. ﴿۳﴾ نو بیا به مونږ لار شو او د خدای پاک د لوظ صندوق به راوړو، چې د ساؤل بادشاه په وخت کېني ورته توجو نه وه شوې.“ ﴿۴﴾ ټول خلق دې ته راضي شول، ځکه چې خلقو ته پته ولگېده چې دا خبره صحیح ده. ﴿۵﴾ نو داؤد د ټول ملک نه بنی اسرائیلیان راغونډ کړل، په جنوب کېني د مصر د سرحد نه واخله په شمال کېني د حمات درې پورې، د دې دپاره چې د لوظ صندوق د قریتِ یعرب نه یروشلم ته راوړی. ﴿۶﴾ داؤد او نور ټول بنی اسرائیلیان د بعله یعنی قریتِ یعرب ښار ته لاړل چې د یهوداه په علاقه کېني دے، د دې دپاره چې د خدای پاک د لوظ صندوق راوړی، هغه صندوق چې د مالک خدای په نوم یادېږی چې هغه د وزرو والا مخلوق په مینځ کېني په تخت باندې دے. ﴿۷﴾ د ابینداب د کور نه هغوی د لوظ صندوق راوویستلو او په یوه نوې گاډۍ باندې یې کېښودو. عزه او اخیو د گاډۍ لارښودنه کوله، ﴿۸﴾ په دې دوران کېني داؤد او ټول خلق د خپل ټول طاقت سره د خدای پاک د درناوی دپاره گډېدل. سندرې یې وئیلې او ربابونه، تمبلونه، چمتې او بیگلې یې غږولې. ﴿۹﴾ کله چې هغوی د کیدون درمند ته راغلل، نو غویانو تیندک وخورو، عزه خپل لاس وراوږد کړو او د لوظ صندوق یې رایسار کړو. ﴿۱۰﴾ نو مالک خدای سمدستی

عُزّه ته غصه شو او صندوق له د لاس د وړلو په وجه يې ووژلو. هغه هلته د خُداي پاک په حضور کښې مړ شو، (۱۱) داؤد په قهر وو خُکه چې مالک خُداي عُزّه له په غصه کښې سزا ورکړې وه. نو هغه خُاي تر اوسه پورې فارص عُزّه بللې شي. (۱۲) بيا داؤد د خُداي پاک نه ويرېدو او وې فرمائيل، ”زه اوس د لوظ صندوق خُنگه د خُان سره يوسم؟“ (۱۳) نو داؤد دا د خُان سره په يروشلم کښې د داؤد ښار ته يو نه وپرو. د هغې په خُاي دا يې د يو سړي په کور کښې پرېښودو چې نوم يې عوبيد ادوم وو، چې د جات ښار نه وو. (۱۴) دا هلته درې مياشتې پاتې شو او مالک خُداي د عوبيد ادوم خاندان او هغه هر خُة له برکت ورکړو چې د هغه وُو.

په يروشلم کښې د حضرت داؤد کارنامې

۱۴ (۱) د صور بادشاه حيرام داؤد له پېغام وړونکي ولېږل، هغه ورله د ديار د لرگو سره د کاڼو، گلکارانو او ترکانانو بندويست وکړو چې يو محل جوړ کړي. (۲) نو داؤد ته پته ولگېده چې مالک خُداي هغه د بني اسرائيلو بادشاه جوړ کړې دې او د خپلو خلقو په خاطر يې د هغه بادشاهي له برکت ورکړې دې. (۳) هلته په يروشلم کښې داؤد نورې ښخې واده کړې او نور زامن او لوڼه يې پېدا شوې. (۴) د هغه دا بچي په يروشلم کښې پېدا شوي وُو: سموع، سوياب، ناتن، سليمان، (۵) ابحار، اليسوع، الفالط، (۶) نجه، نفج، يفيع، (۷) اليسمع، بعليدع او اليفلط.

په فلسطينو باندې فتح

(۸) کله چې فلسطين خبر شول چې هغه د بني اسرائيل په ټول ملک باندې بادشاه جوړ شوې دې، نو د هغوي ټول لښکر د هغه د نيولو دپاره لاړو. او داؤد د هغوي سره جنگ له روان شو. (۹) فلسطين د رفائيم وادي ته رسېدلی وُو او لوت مار يې شروع کړو. (۱۰)

داؤد د خُدائِ پاک نه تپوس وکړو، ”ما له په فلسټيانو باندې حمله کول په کار دی څه؟ ته به ما له فتح راکړې؟“ مالک خُدائِ جواب ورکړو، ”آو، حمله پرې وکړه. زه به تا له فتح درکړم.“ (۱۱) نو داؤد په بل پراضيم کبني په هغوی باندې حمله وکړه او شکست يې ورکړو. هغه وفرمائيل، ”خُدائِ پاک زه د سېلاب په شان استعمال کړې يم چې د دشمن لښکر په مخه يوسم.“ نو په دې وجه د هغه خُائِ نوم بل پراضيم دے. (۱۲) کله چې فلسټيان تبستېدل، نو هغوی خپل بُتان د ځان نه وروستو پرېښودل او داؤد حُکم وکړو چې دا دې وسوزولې شي. (۱۳) خو لږ وخت پس فلسټيان وادې ته راواپس شول او لوټ مار يې شروع کړو. (۱۴) داؤد يو ځل بيا د خُدائِ پاک سره مشوره وکړه او خُدائِ پاک جواب ورکړو، ”په هغوی باندې د دې خُائِ نه حمله مه کوه، خو ورله راتاو شه او د بل طرف نه ورباندې د حملې کولو تيارې وکړه، چرته چې د توت ونې دی. (۱۵) کله چې د ونو په سرونو د تگ آواز واورې، نو بيا حمله وکړه، زه به ستاسو نه مخکېني د دې دپاره روان يم چې د فلسټيانو لښکر له شکست ورکړم.“ (۱۶) نو داؤد هم هغه شان وکړل چې څنگه خُدائِ پاک حُکم ورکړې وو او هغه د جبعون نه تر جزر پورې په فلسټيانو پسې وو. (۱۷) د داؤد شُهرت په هر ځائِ کبني خور شو او مالک خُدائِ ټول قومونه د هغه نه يرول.

د لوظ صندوق د وړلو تيارې کول

۱۵ (۱) داؤد د ځان دپاره د داؤد په ښار کبني کورونه جوړ کړل. هغه د خُدائِ پاک د لوظ صندوق دپاره هم يو ځائِ تيار کړو او د دې دپاره يې يوه خېمه ودروله. (۲) بيا هغه وفرمائيل، ”صِرف ليويان به د لوظ صندوق وړي، ځکه چې هغوی هغه څوک دی چې مالک خُدائِ د دې د وړلو دپاره خوښ کړی دی او چې د همېشه دپاره د هغه خدمت کوی.“ (۳) نو داؤد ټول بنی اسرائيليان د دې دپاره راغونډ کړل چې د لوظ صندوق هغه ځائِ ته راوړي چې کوم يې ورله تيار کړې وو. (۴) نو بيا هغه د هارون

اولاد او لیویانو راوغوبستلو. (۵) د قُہات د قبیلې اوری اہل خوبش کړے شو، چې د خپلې قبیلې د یو سل او شلو کسانو مشر وو، (۶) د مراری قبیلې نه عسایاه، چې د خپلې قبیلې د دوو سوو او شلو کسانو مشر وو، (۷) د جیرسون قبیلې نه یوایل، چې د خپلې قبیلې د یو سل او دېرشو کسانو مشر وو، (۸) د الیصفن قبیلې نه سمعیاه، چې د دوو سوو کسانو مشر وو، (۹) د حبرون قبیلې نه الی ایل، چې د اتیاو کسانو مشر وو، (۱۰) د عزی اہل قبیلې نه عمی نداب، چې د خپلې قبیلې د یو سل او دولسو کسانو مشر وو. (۱۱) داؤد صدوق او ابیاتار امامان او دا شپږ لیویان یې راوغوبستل: اوری اہل، عسایاه، یوایل، سمعیاه، الی ایل او عمی نداب. (۱۲) هغه ورته وفرمائیل، ”تاسو د لیویانو قبیلې مشران یئ. خپل ځانونه او خپل لیویان پاک کړئ، نو چې تاسو د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک د لوظ صندوق هغه ځای ته راوړئ چې ما ورله تیار کړے دے. (۱۳) په ورومبی ځل تاسو دا رانہ وړو، نو ځکه مالک خدای زمونږ خدای پاک مونږ له سزا راکړې ده چې مونږ د هغه نه دا تپوس نہ دے کړے چې څنگه یې یوسو.“ (۱۴) بیا امامانو او لیویانو د دې دپاره خپل ځانونه پاک کړل چې د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک د لوظ صندوق یروشلم ته یوسی. (۱۵) لیویانو دا د بازوگانو په ذریعہ په خپلو ولو باندې یوړو، لکه څنگه چې موسی د مالک خدای د حکم په مطابق حکم کړے وو. (۱۶) داؤد د لیویانو مشرانو له حکم ورکړو چې څه لیویانو ته یې سندرې وئیل، او په بینجو، رباب او په چمتو باندې خوندوره موسیقی غږول حواله کړی. (۱۷) - (۲۱) د سندرغاړو د ډلو نه هغوی دا سپری خوبش کړل چې د زېرو چمتې وغږوی: د یوایل زوی هیمان، د هغه خپلوان، د برکیاه زوی آسف او د مراری قبیلې د قوسایاه زوی ایتان. د هغوی د مدد او غږولو دپاره یې دا لیویان خوبش کړل چې د دروند آواز والا بینجو وغږوی: زکریاه، عزی ایل، سمیراموت، یحی ایل، عنی، ایاب، معسیاه او بنایاه. د سپک آواز والا بینجو غږولو دپاره هغوی دا لیویان خوبش کړل: متتیاہ، الفلہو، مقنیاہ، عزیزیاہ او د عبادتخانی څوکیداران، عوبید ادوم او یعی ایل. (۲۲) په موسیقی کبني د مهارت په وجه کنعناہ د دې دپاره خوبش کړے شوے وو چې د لیوی موسیقارانو مشر شی. (۲۳) -

٢٤) برکياہ او القنه سره د عوبيد ادوم او يحياء، د لوظ صندوق څوکيداران خوښ کړې شوی و. دا امامان د تلو په وخت د لوظ صندوق په مخکښي د بيگلو غږولو دپاره خوښ کړې شوی و: شبنياہ، يوسف، نتني ايل، عماسی، زکرياہ، بنياہ او الی عزر.

د لوظ صندوق يروشلم ته وړلې کېدل

٢٥) نو داؤد بادشاه، د بنی اسرائیلو مشران او فوجی مشران د عوبيد ادوم کور ته لاړل چې د مالک خدای د لوظ صندوق راوچت کړی. او هغوی یو لوی جشن جوړ کړی وو. ٢٦) هغوی اووه غویي او اووه گډان حلال کړل، چې دا خبره یقیني شی چې مالک خدای به د هغه لیویانو سره مدد کوی چا چې د لوظ صندوق وړلو. ٢٧) داؤد د مهینې لټې نه جوړه شوې چوغه اغوستې وه او موسیقارانو، د هغوی مشر کنعناہ او هغه لیویانو هم د مهینې لټې چوغې اغوستې وې چا چې صندوق وړلو. داؤد د لټې پېش بند هم اغوستی وو. ٢٨) نو داسې ټول بنی اسرائیلیان د لوظ صندوق سره يروشلم ته روان وو. او د خوشحالی نه یې چغې وهلې، د بیگلو، بسکرو، چمتو او بینجو د موسیقی آوازونه وو. ٢٩) کله چې د لوظ صندوق ښار ته راوړلې شو، نو په دې وخت کې د ساؤل لور او د داؤد ښځې میکل د کړکۍ نه بهر وکتل او وې لیدل چې داؤد بادشاه د خوشحالی نه ټوپونه وهل، نو هغې ورته په زړه کې سپک وکتل.

١٤

١) هغوی د لوظ صندوق هغه خېمې ته یووړو چې داؤد ورله تیاره کړې وه او هغه یې په خېمه کې دننه کېښودو. بیا هغوی خدای پاک ته سوزېدونکې نذرانې او د سلامتی نذرانې پېش کړې. ٢) کله چې داؤد سوزېدونکې نذرانې او د سلامتی نذرانې پېش کول بس کړل، نو هغه د مالک خدای په نوم باندې خلقو له برکت ورکړو. ٣) بیا هغه په ټول بنی اسرائیل کې هر سړی او ښځې له یوه روتی، د غوښې یوه برخه او څه کشمش ورکړل. ٤) داؤد څه لیویان مقرر کړل چې د لوظ صندوق مخامخ د مالک خدای د بنی

اسرائیلو د خُدائِ پاک خِدْمَت وکړی او د هغه ثناء صِفَت وکړی. (۵) آسف د هغوی مشر وو او دا سړی د هغه مددگاران مقرر شو: زکریاه، يعی ایل، سمیراموت، یحی ایل، متتیا، الیاب، بنایاه، عوبید ادوم او یعی ایل. هغوی به بینجو غږولې. آسف چمتې غږولې، او دې دوو امامانو بنایاه او یحزی ایل به د لوظ صندوق په وړاندې هره ورځ بیگلې غږولې. (۷) هم په هغه ورځ داؤد آسف او د هغه لیویانو له د مالک خُدائِ د ثناء صِفَت کولو زمه واری ورکړه.

د حضرت داؤد حمدو ثناء

(۸) د مالک خُدائِ شکریه ادا کړی، د هغه د لویې اعلان وکړی، قومونو ته ووايي چې هغه خه کړی دی. (۹) د مالک خُدائِ حمدو ثناء ووايي، د هغه عجیبه کارونو په حقله ووايي چې هغه کړی دی. (۱۰) په دې باندې خوشحالی وکړی چې مونږ د هغه یو، چې څوک د هغه طلب کوی هغه ټول دې خوشحاله شی. (۱۱) د مالک خُدائِ او د هغه د طاقت لټون کوی او هر وخت د هغه په حضور کښې اوسی. (۱۲-۱۳) د خُدائِ پاک د خِدْمَت کوونکی یعقوب اولاده، د هغه بنی اسرائیل اولاده، چې کوم خُدائِ پاک خوښ کړی وو، هغه معجزې یادې ساتی چې خُدائِ پاک کړی دی او هغه عدالت چې کوم هغه کړی دی. (۱۴) هغه مالک خُدائِ زمونږ خُدائِ پاک دی، د هغه حکمونه د ټولې دُنیا دپاره دی. (۱۵) د خُدائِ پاک لوظ هیڅکله مه هېروئ، چې کوم د پېرو پېرو پورې نه ختمېدونکې لوظ دی، (۱۶) کوم لوظ چې هغه د ابراهیم سره کړی وو، هغه وعده چې هغه د اسحاق سره کړی وه. (۱۷) مالک خُدائِ د یعقوب سره یو لوظ وکړو، هغه لوظ چې نه ختمېدونکې دی. (۱۸) هغه وفرمائیل، ”زه به تاسو له د کنعان مُلک درکړم، دا به ستاسو خپل میراث شی.“ (۱۹) د خُدائِ پاک خلق په شمېر کښې کم وُو، چې د کنعان په مُلک کښې مسافر وُو. (۲۰) هغوی د یو مُلک نه بل مُلک ته سرگردانه گرځېدل، د یوې بادشاهۍ نه بلې بادشاهۍ ته تلل راتلل. (۲۱) خو خُدائِ پاک هیڅ څوک پرې نه ښودل چې د هغوی سره بد سلوک وکړی، د هغوی د حفاظت دپاره هغه بادشاهانو له خبردارۍ

ورکړو، (۲۲) ”زما خوښ کړې شوو خدمت کوونکو ته ضرر مه رسوئ، زما پېغمبرانو ته تکليف مه رسوئ.“ (۲۳) اې ټولې دُنیا، د مالک خُدائِ صِفَت وکړئ، د هغه زېرى اعلان هره ورځ کوئ چې هغه بچ کول کوى. (۲۴) قومونو ته د هغه د جلال اعلان وکړئ، ټولو خلقو ته د هغه د عجيبه کارنامو بيان وکړئ. (۲۵) مالک خُدائِ لوى دې او د هغه دې لوى او ثناء صِفَت وشى، د نورو ټولو خُدایانو نه دې د هغه زيات درناوې وشى. (۲۶) د نورو ټولو قومونو خُدایان تش بُتان دى، خو مالک خُدائِ آسمانونه پېدا کړى دى. (۲۷) د هغه نه گېرچاپېره جلال او عزت دې، د هغه عبادتخانه د طاقت او د خوشحالى نه پکه ده. (۲۸) د زمکې ټولو قومونو، د مالک خُدائِ ثناء صِفَت وکړئ، د هغه د جلال او د طاقت ثناء صِفَت وکړئ. (۲۹) د مالک خُدائِ د ستائني وړ نوم لوى بيان کړئ، نذرانه راوړئ او د هغه حضور ته راشئ. کله چې هغه مقدسه هستى څرگندېږي نو د هغه په وړاندې سجده وکړئ، (۳۰) اې ټولې دُنیا، د هغه په مخکېنې وړېدېږئ. زمکه پخه لگولې شوې ده او نه شى خوځېدلې. (۳۱) اې آسمانه او اې زمکې، خوشحالى وکړئ، قومونو ته ووايئ چې مالک خُدائِ بادشاه دې. (۳۲) سمندر او په هغې کښې مخلوق دې وغږمېږي، پتي او په دې کښې هر څه دې خوشحالى وکړي. (۳۳) د ځنگل ونې به د خوشحالى نه چغې ووهي. هغه وخت چې مالک خُدائِ په زمکه بادشاهى له راځي. (۳۴) د مالک خُدائِ شکر ادا کړئ، ځکه چې هغه بسنه دې، د هغه مينه نه ختمېدونکې ده. (۳۵) هغه ته ووايئ، ”اې زمونږ خلاصوونکيه خُدایه پاکه. مونږ بچ کړه، مونږ په يو ځائ راغونډ کړه، د قومونو نه مو بچ کړه، نو چې داسې مونږ شکر گزار شو او ستا د پاک نوم ستائينه وکړو. (۳۶) د مالک خُدائِ د بنى اسرائيلو خُدائِ پاک ثناء صِفَت وکړئ، د هغه ستائينه اوس او د همېشه دپاره کوئ.“ بيا ټولو خلقو ووئيل، ”د مالک خُدائِ ثناء صِفَت دې وى، آمين.“

په يروشلم او جبعون کښې عبادت کول

(۳۷) داؤد بادشاه آسف او د هغه ملگرى ليويان د هرې ورځې د خدمت دپاره مقرر کړل

چې په هغه ځای کېښې کېدو چرته چې د لوظ صندوق کېښودلې شو. هغوی به هلته هره ورځ خپلې نښه واری پوره کولې. (۳۸) د یدوتون زوی عوید اوم او د هغه د قبیلې اته شپېته سرو د هغوی مدد کولو. حوسه او عوید اوم د دروازو د څوکیدارۍ مشران وو. (۳۹) په دې دوران کېښې، داؤد صندوق امام او د هغه ملگری امامان د جبعون د عبادت په ځای کېښې د مالک خدای په مقدسه خېمه کېښې مقرر کړل. (۴۰) هر سحر او هر ماښام به هغوی په قربان‌گاه باندې سوزېدونکې نذرانې پېش کولې. دا د هغه لیکلی قانون په مطابق وو کوم چې مالک خدای بنی اسرائیلو له ورکړې وو. (۴۱) هلته د هغوی سره هیمان، یدوتون او نور کسان وو چې کوم خصوصاً د مالک خدای د نه ختمېدونکې مینې د ثناء صفت کولو دپاره خوښ کړې شوی وو. (۴۲) هیمان او یدوتون د بیگلو، چمتو او د موسیقی د نورو څیزونو مشري هم کوله چې په هغه وخت کېښې غږولې شول چې کله ثناء صفت وئیلې شو. د یدوتون زامن د دروازې په څوکیدارۍ مقرر وو. (۴۳) نو بیا ټول خلق خپلو خپلو کورونو ته واپس شول او داؤد هم لاړو چې د خپل خاندان د برکت سبب شی.

د حضرت داؤد سره د خدای پاک لوظ

۱۷ (۱) نو کله چې داؤد بادشاه په خپل محل کېښې اوسېدو، یوه ورځ هغه ناتن پیغمبر راوغوښتو او ورته یې وفرمائیل، ”زه دلته په یو داسې ښائسته کور کېښې اوسېږم چې د دیار د لرگی نه جوړ دے، خو د مالک خدای د لوظ صندوق په خېمه کېښې پروت دے.“ (۲) ناتن ورته وفرمائیل، ”ستا په زړه کېښې چې څه وی نو هم هغه شان وکړه، ځکه چې خدای پاک ستا مل دے.“ (۳) خو په هغه شپه د خدای پاک کلام په ناتن نازل شو چې، (۴) ”لاړ شه او زما خدمت کوونکی داؤد ته ووايه چې مالک خدای داسې فرمائی چې ته هغه څوک نه یې چې زما د اوسېدو دپاره یو کور جوړ کړې. (۵) د هغه وخت نه واخله چې ما بنی اسرائیلیان د مصر نه راویستلی دی تر اوسه پورې، زه هیڅکله په یو کور

کبني نۀ يم اوسبدلے، زۀ همبشه په يوه خېمه کبني اوسبدلے يم چې د يو خائ نه به بل خائ ته تلم. ﴿٦﴾ ما چې د بني اسرائيلو سره څومره سفر هم کړے دے او چې ما څوک د خپلو خلقو د رهنمائي دپاره مقرر کړی دی ما د هغوی يو کس ته هم نۀ دی وئیلی چې هغوی زما دپاره د ديار نه يو کور ولې نۀ دے جوړ کړے. ﴿٧﴾ نو زما خدمت کوونکی داؤد ته ووايه چې زۀ رب الافواج هغۀ ته وایم چې ما تۀ په پتو کبني د گډو د شپونتوب نه اوچت کړې او د خپلو خلقو بني اسرائيلو بادشاه مې جوړ کړې. ﴿٨﴾ تۀ چې چرته هم تلے يې نو زۀ ستا مل وم او چې تۀ مخ په وړاندې تلې نو ما ستا ټولو دشمنانو له شکست ورکړے دے. زۀ به تا د دُنیا د لويو مشرانو په شان مشهور کړم. ﴿٩﴾-﴿١٠﴾ ما د خپلو خلقو بني اسرائيلو دپاره يو خائ خوبس کړے دے او هلته مې آباد کړی دی، چې هلته به هغوی بغېر د څۀ تکليف نه ژوند تېروي. د کوم وخت نه چې هغوی دې مُلک ته ننوتلی دی او ما ورباندې قاضيان مقرر کړی وُو تر نن ورځې پورې په هغوی باندې ظالمان خلق زياتے کوی، خو داسې به بيا نۀ کيږی. زۀ دا وعده کوم چې زۀ به ستا ټولو دشمنانو له شکست ورکړم او اولاد به درکړم. ﴿١١﴾ کله چې تۀ مړ شې او د خپل پلار نيکۀ سره بنځ شې، نو زۀ به ستا د زامنو نه يو زوی بادشاه جوړ کړم او د هغۀ بادشاهي به مضبوطه کړم. ﴿١٢﴾ هغه به هغه څوک وی چې زما دپاره يو کور جوړ کړی او زۀ به دا خبره يقيني کړم چې د هغۀ بادشاهي به د همبشه دپاره قائمه وی. ﴿١٣﴾ زۀ به د هغۀ پلار يم او هغه به زما زوی وی. زۀ به د هغۀ نه خپله نۀ ختمېدونکې مينه نۀ لرې کوم لکه څنگه چې ما د ساؤل نه لرې کړه، چې هغه ما د دې دپاره لرې کړو چې تۀ بادشاه شې. ﴿١٤﴾ زۀ به هغه زما د کور او زما د بادشاهي د همبشه دپاره مشر جوړ کړم. د هغۀ بادشاهي به هيڅکله نۀ ختميږی. ﴿١٥﴾ ناتن داؤد ته هغه هر څۀ وفرمائيل چې مالک خدائ ورته په رويا کبني بنودلی وُو او کلام يې هم ورسره کړے وو.

د حضرت داؤد دُعا

﴿١٦﴾ بيا داؤد بادشاه د مالک خدائ د حضور خېمې ته وردننه شو، کبېناستو او دُعا يې

وکره، ”مالِکِ خُدايه، خُدايه پاکه، زهْ خوک يم او زما خاندان به خهْ وى چې تا مونږ تر دې پورې راورسولو. (١٧) خوتۀ نور هم ډېر خهْ کوې، تا په راتلونکي وخت کبني زما د اولاد په حقله وعدي کړې دى او مالِکِ خُدايه، خُدايه پاکه، تهْ ما سره د يو اوچت مقام لرونکي کس په شان سلوک کوې. (١٨) زهْ نور تا ته خهْ ووايم. تهْ ما بنهْ پېژني او بيا هم د خپل خدمت کوونکي يعنې زما درناوې کوې. (١٩) اې مالِکِ خُدايه، د خپل خدمت کوونکي د خاطره، او د خپلې مرضي په مطابق تا دا ټول لوي لوي کارونه کړي او بنودلي دى. (٢٠) مالِکِ خُدايه، ستا په شان هيڅ خوک هم نشته، مونږ هيڅکله دا نهْ دى اوربدلي چې ستا په شان بل خُداي پاک شته. (٢١) د زمکې په مخ د بنی اسرائيلو په شان بل قوم نشته، کوم چې تا په بيعه د غلامي نه آزاد کړل چې ستا خپل خلق شى. تا چې کوم لوي او عجيبه کارونه کړي دى د هغې په وجه ستا نوم مشهور شو. تا خپل خلق د مصر نه آزاد کړل او چې کله هغوي مخ په وړاندې تلل نو تا هغه نور قومونه وشړل. (٢٢) تا بنی اسرائيليان د همېشه دپاره خپل خلق جوړ کړي دى او مالِکِ خُدايه اوس تهْ د هغوي خُداي پاک جوړ شوي يې. (٢٣) نو اوس، اې مالِکِ خُدايه، تا چې زما او زما د اولاد په حقله کومې وعدي کړې دى هغه د همېشه دپاره پوره کړه او هغه خهْ وکره چې تا د خهْ په حقله فرمائيلي دى. (٢٤) ستا شُهرت به لوي وى او خلق به د تل دپاره وائي چې، ”ربُ الافواج د بنی اسرائيلو خُداي پاک دى.“ او تهْ به د همېشه دپاره زما د اولاد د بادشاهي حفاظت کوې. (٢٥) زما خُدايه پاکه، زهْ دا جرأت کوم چې زهْ ستا نه دا سوال وکړم، خکه چې دا هر خهْ تا خپل خدمت کوونکي يعنې ما ته څرگند کړي دى او تا ما ته فرمائيلي دى چې تهْ به زما اولاد نه بادشاهان جوړوې. (٢٦) مالِکِ خُدايه، تهْ خُداي پاک يې او تا د خپل خدمت کوونکي سره د دې بنو څيزونو وعده کړې ده. (٢٧) نو زهْ تا ته سوال کوم چې زما اولاد له برکت ورکړه. مالِکِ خُدايه، هغوي به د همېشه دپاره ستا په برکت کبني پاتي شى او ستا برکت دې د همېشه دپاره د هغوي سره وى.“

١٦ خه موده وروستو داؤد بادشاه يو ځل بيا په فلستيانو حمله وکړه او شکست يې ورکړو. هغه د هغوی د قبضې نه د جات ښار او گېرچاپېره کلی واخستل. ٢٧ هغه موآبیانو له هم شکست ورکړو، او هغوی د هغه د بادشاهی لاندې راغلل او هغه له يې محصُول ورکولو. ٣١ بيا، داؤد د ضویاه بادشاه هددعزر له شکست ورکړو او د حمات پورې لاړو، ځکه چې کله هددعزر مخ په وړاندې تلو نو د فرات سیند پورې علاقه يې قبضه کړه. ٤٠ داؤد د هغه يو زر جنگی گاډی، اووه زره په آسونو سواره سړی او شل زره پیاده فوجیان ونيول. هغه دومره آسونه پرېښودل چې د سلو جنگی گاډو دپاره کافی ؤو او باقی چې کوم پاتې ؤو نو هغه ټول يې گوډ کړل. ٥٠ کله چې د دمشق شامیانو د هددعزر بادشاه د مدد دپاره يو لښکر ولېرلو، نو داؤد ورباندې حمله وکړه او دوویشته زره سړی يې ترې نه ووژل. ٦٠ بيا هغه د هغوی په علاقه کښې فوجی کېمپونه ولگول او هغوی د هغه د بادشاهی لاندې راغلل او هغه له يې محصُول ورکولو. مالک خدای داؤد له په هر ځای کېښې فتح ورکوله. ٧٠ داؤد د سرو زرو هغه ډالونه قبضه کړل چې کوم د هددعزر آفسرانو وړل او دا يې يروشلم ته يوړل. ٨٠ هغه د طبخت او قون ښارونو نه په لوی مقدار کېښې زېر هم يوړل، چې په دې ښارونو باندې هددعزر بادشاهی کوله. وروستو سلیمان دا د زېرو پیگی، ستنو او د عبادتخانی د زېرو د لوښو جوړولو دپاره استعمال کړل. ٩٠ د حمات بادشاه توعو خبر شو چې داؤد د هددعزر ټول لښکر له شکست ورکړی دی. ١٠٠ نو هغه خپل زوی هددورام وروولېرلو چې داؤد بادشاه ته سترې مشی وکړی او په هددعزر باندې د فتح موندلو مبارکی ورکړی، چې د هغه خلاف توعو څو ځلي جنگېدلې وو. هددورام داؤد له تحفې راوړې چې د سرو زرو، سپینو زرو او زېرو نه جوړې وې. ١١٠ داؤد بادشاه دا څیزونه وقف کړل چې په عبادت کېښې استعمال شی، سره د هغه سپینو او سرو زرو چې د هغه قومونو نه يې اخستی ؤو چې کوم يې فتح کړی ؤو لکه چې ادوم، موآب، عمون، فلستیه او عمالیق. ١٢٠ ابیسی چې د

هغه مور ضرور ياه وه، هغه د مالګې په مېدان کېنې ادوميانو له شکست ورکړو او د هغوی نه يې اتلس زره کسان ووژل. (۱۳) هغه په ټول ادوم کېنې فوجي کېمپونه ولګول او د هغه ځای خلق د داؤد د بادشاهي لاندې راغلل. مالک خدای داؤد له په هر ځای کېنې فتح ورکوله. (۱۴) داؤد په ټولو بني اسرائيلو باندې حکومت کولو او دا خبره يې يقيني کړه چې د هغه د خلقو سره همېشه د حق او انصاف سلوک کېږي. (۱۵) د ابېشي ورور يوآب د فوج مشر وو، د اخيلود زوی يهوسفط منشی وو، (۱۶) د اخيطوب زوی صدوق او د ابیاتار زوی اخيملک امامان وو، شوشا د دربار منشی وو، (۱۷) د يهویدع زوی بناياه د داؤد د محافظانو مشر وو، او د داؤد زامنو د هغه په خدمت کېنې لوټي عهدې لرلې.

د حضرت داؤد عمونيانو او شاميانو له شکست ورکول

۱۹ (۱) څه موده وروستو عمونې بادشاه ناحس مړ شو او د هغه زوی حنون بادشاه جوړ شو. (۲) داؤد بادشاه وفرمائيل، ”زه به حنون ته خپله وفاداري هم هغه شان بنايم لکه څنگه چې د هغه پلار ناحس ما ته وفاداري بنودلې وه.“ نو داؤد پېغام وړونکي ورولېږل چې هغه ته د خپلې غمرازي اظهار وکړي. کله چې هغوی عمون ته ورسېدل او حنون بادشاه هغوی راوغوښتل، (۳) نو د عمونيانو مشرانو بادشاه ته ووييل، ”ستا خيال دا دې چې داؤد د غمرازي دپاره کوم سړی رالېږلی دی نو په دې وجه ستا د پلار عزت کېږي څه؟ په حقيقت کېنې داسې نه ده. هغه دا د جاسوسي دپاره رالېږلی دی چې ملک ولټوي، او فتح يې کړي.“ (۴) نو حنون د داؤد پېغام وړونکي ونيول او د هغوی نه يې ږيرې کلې کړې، د هغوی چوغې يې د کونايو سره پرې کړې او هغوی يې ولېږل. (۵) نو هغوی دومره سخت شرمېدل چې خپلو کورونو ته نه شول واپس کېدلې. کله چې داؤد خبر شو چې څه شوی وو، نو هغه هغوی له خبر ورولېږلو چې په ږيحو کېنې ايسار شئ او تر هغې پورې واپس مه راځئ چې ترڅو پورې مو ږيرې بيا نه وي شوې. (۶) حنون

بادشاه او عمونيانو ته پته ولگېده چې هغوی داؤد بادشاه غصه کړې دے، نو هغوی څلور دېرش زره کلو سپين زر ورکړل چې د برنی مسوپتاميه او د شامی علاقو معکه او ضویاه نه جنگی گاډی او د گاډو چلوونکی په مزدوری ونیسی. (۷) هغه دوه دېرش زره جنگی گاډی چې هغوی په کرایه ونيولې او د معکه بادشاه لښکر راغلو او د میدبا سره نږدې یې خېمې ولگولې. عمونيان هم د خپلو ټولو ښارونو نه راووتل او د جنگ دپاره تيار شول. (۸) کله چې داؤد د حالاتو نه خبر شو، نو هغه یوآب او ټول لښکر وروپېرلو. (۹) عمونيان روان شول او د شاهي ښار ربه دروازې سره یې د جنگ دپاره صفونه جوړ کړل او هغه بادشاهان چې کوم د مدد دپاره راغلی ؤو نو هغوی هم په کولواو مېدان کېښي صفونه جوړ کړل. (۱۰) یوآب ته پته ولگېده چې د دشمن لښکر به په هغه باندې د مخې او شا د طرف نه حمله وکړي، نو هغه ښه تکره بنی اسرائیلی فوجیان خوښ کړل او هغوی یې د جنگ دپاره شاميانو ته مخامخ ودرول. (۱۱) هغه باقی پاتې فوجیان د خپل ورور ابیشی د مشرۍ لاندې راوستل، چې هغه دوی د جنگ دپاره عمونيانو ته مخامخ ودرول. (۱۲) یوآب هغه ته وویل، ”که تا ته پته ولگی چې شاميان ما له شکست راکوی، نو راشه او زما مدد وکړه او که عمونيان تا له شکست درکوی، نو زه به درشم او ستا مدد به وکړم. (۱۳) تکره شه او حوصله مضبوطه کړه. راځئ چې د خپلو خلقو او زمونږ د خدای پاک د ښارونو دپاره سخت جنگ وکړو. او د مالک خدای مرضی دې پوره شی.“ (۱۴) یوآب او د هغه سړی د حملې کولو دپاره وړاندې شول او شاميان وتښتېدل. (۱۵) کله چې عمونيانو ولیدل چې شاميان منډې وهی، نو هغوی د ابیشی نه وتښتېدل او ښار ته واپس ننوتل. بیا یوآب یروشلم ته واپس لاړو. (۱۶) شاميانو ته پته ولگېده چې هغوی د بنی اسرائیلو نه شکست خوړلے دے، نو هغوی د فرات سیند نمرخاته طرف ته د شام علاقو نه فوجیان راوستل او هغوی یې د سوفک د مشرۍ لاندې کړل، چې د ضویاه د هدعزر بادشاه د لښکر مشر وو. (۱۷) کله چې داؤد د دې نه خبر شو، نو هغه د بنی اسرائیلو فوجیان راغونډ کړل، د اردن سیند نه پورې وتل او شاميانو ته یې مخامخ د جنگ دپاره ودرول. او جنگ شروع شو، (۱۸) او بنی اسرائیلو د شاميانو فوج واپس

وشرلو. داؤد او د هغه سپرو اووه زره د شام د جنگی گاپو چلوونکی او څلوېښت زره پېدل فوجيان ووژل. هغوی د شاميانو د فوج مشر، سوفک هم ووژلو. (۱۹) کله چې هغه بادشاهانو ته پته لگېده کوم چې د هددعزر د بادشاهي لاندې ؤو چې هغوی د بنی اسرائیلو نه شکست خوړلې دے، نو هغوی د داؤد سره د امن تړون وکړو او د هغه د بادشاهي لاندې راغلل. شاميانو بيا هيڅکله دا ونه غوښتل چې د عمونيانو مدد وکړي.

د حضرت داؤد ربه قبضه کول

۲۰ (۱) په ورپسې سپرلی کښې، د کال په هغه وخت کښې چې بادشاهان عموماً د جنگ دپاره ځي، يوآب لښکر روان کړو او د عمون ملک يې تباہ کړو، اګر چې داؤد بادشاه په يروشلم کښې ايسار وو. هغوی د ربه ښار محاصره کړو او په دې يې حمله وکړه او تباہ يې کړو. (۲) د عمونيانو د بُت مولک يو د سرو زرو تاج وو چې تقريباً څلور دېرش کلو وزن يې وو. په دې کښې يو قيمتي کاڼی وو، کوم چې داؤد يوړو او په خپل تاج کښې يې ولګولو. هغه د هغه ښار نه ډېر زيات مال غنيمت هم يوړو. (۳) هغه د ښار خلق بوتلل او په زور يې ترې نه د اړو، د اوسپنې کودالو او د تېرونو کار اخستلو. هغه د عمون د نورو ټولو ښارونو په خلقو هم دغه شان وکړل. بيا هغه او د هغه سړي يروشلم ته را واپس شول.

د فلسطينانو د دېوانو خلاف جنگونه

(۴) وروستو په جزر کښې د فلسطينانو سره جنگ بيا شروع شو. د جنگ په دوران کښې د حوسه سبکي يو دېو ووژلو چې د هغه دېو نوم سفي وو. او فلسطينانو شکست وخوړو. (۵) د فلسطينانو سره يو بل جنگ وشو او د يائير زوی الحنان لحمی ووژلو، لحمی د جات د جوليت ورور وو، او د هغه د نېزې لاسکې د کوټې د تير هومره مضبوط وو. (۶) په جات کښې يو بل جنگ وشو، چې په دې جنگ کښې يو دېو وو چې د هر لاس يې

شپږ ګوتې او د هرې پښې يې هم شپږ ګوتې وې. هغه د پخوانو دېوانو اولاد وو. (۷) کله چې هغه په بنی اسرائیلو پورې ټوکې وکړې، نو یونتن هغه ووژلو، یونتن د داؤد د ورور د سمعه زوی وو. (۸) دا درې کوم چې داؤد او د هغه سپرو وژلی وو، هغوی د جات د دېوانو اولاد وو.

مردم شماری او وبا

۲۱ (۱) شېطان غوښتل چې په بنی اسرائیلو باندې مصیبت راوړي، نو هغه داؤد ولمسولو چې یوه مردم شماری وکړي. (۲) نو داؤد یوآب او نورو آفسرانو له حکم ورکړو، ”د بنی اسرائیل ملک د یو سر نه تر بل سر پورې وگرځي او خلق وشمېري. ما له تفصیل راوړي چې پته راته ولگي چې خلق څومره دی.“ (۳) یوآب جواب ورکړو، ”بادشاه سلامت، مالک خدای دې بنی اسرائیلیان د هغې نه یو په سل زیات کړي چې څومره اوس دی. هغوی ټول ستا نوکران دی. ته ټول قوم ولې مجرم کول غواړي؟“ (۴) خو بادشاه په یوآب باندې دا حکم ومنلو. نو یوآب لاړو او هغه د بنی اسرائیلو په ټول ملک کښې وگرځېدو او یروشلیم ته واپس راغلو. (۵) هغه داؤد بادشاه د دې نه خبر کړو او د هغه ټولو سپرو شمېر دا وو چې جنگ کولې شو: په بنی اسرائیلو کښې یوولس لاکه او په یهوداه کښې څلور لاکه او اويا زره. (۶) یوآب د بادشاه حکم ته سپک وکتل نو هغه ځکه د لیوی او بنیامین د قبیلو مردم شماری ونه کړه. (۷) چې څه شوی وو خدای پاک په هغې ناراضه شو، نو هغه بنی اسرائیلو له سزا ورکړه. (۸) داؤد خدای پاک ته وفرمائیل، ”ما د دې کار کولو سره یوه سخته گناه کړې ده. زه تا ته سوال کوم چې زما غلطی معاف کړه. ما د پېر کم عقلتوب نه کار اخستې دے.“ (۹) بیا مالک خدای جاد ته وفرمائیل چا به چې د داؤد دپاره نبوت کولو، (۱۰) ”لاړ شه او داؤد ته ووايه چې زه هغه له درې خوښې ورکوم. چې هغه کومه یوه خوښه کړي نو زه به هم هغه شان وکړم.“ (۱۱) نو جاد داؤد له لاړو او هغه ته یې وفرمائیل، ”مالک خدای داسې

فرمائی چې په دې کښې يوه خبره خوښه کړه: ﴿١٢﴾ د قحط درې کالونه دې خوښ دی؟

يا چې خپل دشمن درياندې درې مياشتې تباهي راوړي؟ او يا چې درې ورځې د مالک خدای د توري لاندې راشي او هغه ستا په ملک باندې يوه وبا راولېږي، او د خپلې فرېستې په ذريعه په ټولو بني اسرائيلو کښې مرگ راوړي؟ نو ته فېصله وکړه چې زه مالک خدای له څه جواب ورکړم، چا چې زه رالېږلې يم؟” ﴿١٣﴾ داؤد جاد ته وفرمائيل، ”زه د

نأمیدی په حالت کښې يم. ما دې ته مه پرېږده چې د انسانانو لاسونو ته حواله شم. زه دې مالک خدای ته حواله شم، ځکه چې د هغه رحم پېر لوی دے.” ﴿١٤﴾ نو مالک خدای په بني اسرائيلو باندې يوه وبا راولېږله او د هغوی اویا زره کسان مړه شول. ﴿١٥﴾ بيا هغه د يروشلم د تباه کولو دپاره يوه تباه کوونکی فرېسته راولېږله، خو د تباهي نه لږ مخکښې مالک خدای خپله فېصله بدله کړه او د مرگ فرېستې ته يې وفرمائيل، ”بس کړه، دا تباهي

کافي ده.” هغه فرېسته د يو ييوسي ارنان د درمند سره ولاړه وه. ﴿١٦﴾ داؤد فرېسته وليده چې پاس په هوا کښې ولاړه وه او توره يې د يروشلم تباه کولو دپاره په خپل لاس کښې نيولې وه. بيا داؤد او د خلقو مشران، چا چې د ټاپ جامې اغوستې وې هغه ټول لاندې ټيټ شول او په زمکه يې سجده ولگوله. ﴿١٧﴾ داؤد دُعا وکړه، ”اے خدایه پاکه، زه هغه

څوک يم چا چې گناه کړې ده. زه هغه څوک يم چا چې د مردم شماری حکم ورکړو. دې غريبانانو خلقو څه کړي دی؟ مالک خدایه، زما خدایه پاکه. ما او زما خاندان له سزا راکړه او خپل خلق بچ کړه.” ﴿١٨﴾ د مالک خدای فرېستې جاد ته وفرمائيل چې داؤد ته ووايه چې هغه د مالک خدای دپاره د ارنان په درمند کښې يوه قربان گاه جوړه کړي.

﴿١٩﴾ داؤد د مالک خدای حکم ومنلو او لاړو، هم هغه شان کار يې وکړو چې څنگه ورته جاد وئيلي وو. ﴿٢٠﴾ هلته په درمند کښې ارنان او د هغه څلورو زامنو غنم غوښل کول او کله چې هغوی فرېسته وليده، نو د هغه زامنو منډه کړه او پټ شول. ﴿٢١﴾ څنگه چې ارنان داؤد بادشاه وليدو چې راوړسېدو، نو هغه د درمند نه لاړو او د هغه په مخکښې د عزت نه

ټيټ شو او په زمکه يې سجده ولگوله. ﴿٢٢﴾ داؤد هغه ته وفرمائيل، ”په ما باندې خپل درمند خرڅ کړه، نو چې داسې زه د مالک خدای دپاره يوه قربان گاه جوړه کړم او چې

د دې سره وبا بنده شی. نو زه به تا له د دې پوره قیمت درکړم.“ (۲۳) ارنان ورته وویل،
 ”بادشاه سلامت، دا واخله او چې خه دې خوښه وی هغه وکړه. دا غویي دې د نذراني په
 توگه په قربانگاه باندې وسوزولې شی، د درمند دا تختې دې د خشاک په توگه استعمال
 شی او د نذراني ورکولو دپاره دا غنم دی. دا هر خه زه تا له درکوم.“ (۲۴) خو بادشاه
 جواب ورکړو، ”نه، زه به تا له پوره قیمت درکوم. زه به مالک خدای ته داسې یوه نذرانه
 نه پېش کوم چې هغه ما ته مفت ملاو شوې وی یا هغه ستا وی.“ (۲۵) او هغه ارنان له د
 درمند دپاره شپږ سوه د سرو زرو سیکې ورکړې. (۲۶) هغه هلته د مالک خدای دپاره یوه
 قربانگاه جوړه کړه او سوزېدونکې او د سلامتي نذراني یې ورباندې پېش کړې. هغه دعا
 وکړه او مالک خدای د هغه دعا قبوله کړه او په قربانگاه باندې د نذرانو سوزولو دپاره
 مالک خدای د آسمان نه اور راولېږلو. (۲۷) مالک خدای هغه فرېستي ته وفرمائیل چې
 خپله توره په کاش کښې واپس کېږده او فرېستي حکم ومنلو. (۲۸) نو د دې په وجه داؤد
 ته پته ولگېده چې مالک خدای د هغه دعا قبوله کړې ده، نو هغه د ارنان په درمند کښې
 په قربانگاه باندې قرباني پېش کړې. (۲۹) د مالک خدای د حضور هغه خېمه کومه چې
 موسی په بیابان کښې جوړه کړې وه او هغه قربانگاه چې په کومه باندې قرباني
 سوزولې شوې په هغه وخت کښې لا په جبعون کښې د عبادت په خای کښې وې، (۳۰)
 خو داؤد د دې جوگه نه وو چې هلته لاړ شی او د خدای پاک عبادت وکړی، خکه چې
 هغه د مالک خدای د فرېستي د توري نه یرېدو.

۲۲ (۱) نو داؤد وفرمائیل، ”دا هغه خای دې چرته به چې د مالک خدای، د خدای
 پاک کور وی. دلته به هغه قربانگاه وی چرته چې بنی اسرائیلیان سوزېدونکې نذراني
 پېش کوی.“

د مالک خدای د کور د عمارت تیارې کول

۲) داؤد بادشاه هغه ټولو مسافرو له حُکم ورکړو کوم چې د بنی اسرائیلو په مُلک کښې اوسېدل چې راغونډ شی او د هغوی نه یې کار اخستلو. په هغوی کښې خه کسانو د مالک خدای د کور جوړولو دپاره کانی تیارول. ۳) هغه د مېخونو او د لرگی دروازو د تړلو د پټو دپاره په لوی مقدار کښې اوسپنه، او دومره ډېر زېر ورکړل چې هیچا هم نه شو تللی. ۴) هغه د صور او صیدا په خلقو باندې په یو لوی شمېر کښې د دیار لرگی راوړل. ۵) داؤد وفرمائیل چې، ”زما زوی سلیمان چې د مالک خدای کوم کور جوړوی نو هغه دې خامخا د شان شوکت والا او په دنیا کښې مشهور وی. خو هغه کم عمره او ناتجربه کاره دے، نو زه به د هغې دپاره تیارے وکړم.“ نو داؤد د خپل مرگ نه مخکښې ډېر زیات سامان تیار کړو. ۶) هغه خپل زوی سلیمان راوغوښتلو او حُکم یې ورکړو چې د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک دپاره یو کور تیار کړی. ۷) داؤد هغه ته وفرمائیل، ”زما زوی، ما دا غوښتل چې د مالک خدای زما د خدای پاک د درناوی دپاره یو کور جوړ کړم. ۸) خو د مالک خدای کلام په ما نازل شو چې، تا ډېر خلق وژلی دی او ډېر جنگونه دې کړی دی. نو چې ما کومه وینه تویه کړې ده د هغې په وجه به هغه ما دې ته پرې نه ږدی چې د هغه دپاره کور جوړ کړم. ۹) خو هغه بیا هم ما سره یوه وعده وکړه چې، ستا به یو زوی پیدا شی چې هغه به په امن سره حکومت کوی، ځکه چې زه به هغه له د هغه د ټولو گېرچاپېره دشمنانو نه امن ورکړم. د هغه نوم به سلیمان وی، ځکه چې د هغه په بادشاهی کښې به زه بنی اسرائیلو له امن او سلامتی ورکړم. ۱۰) هغه به زما دپاره یو کور جوړ کړی. هغه به زما زوی وی او زه به د هغه پلار یم. هغه او د هغه اولاد به د تل دپاره په بنی اسرائیلو باندې بادشاهی کوی.“ ۱۱) داؤد خپله خبره جاری وساتله، ”نو زما زوی، مالک خدای ستا خدای پاک دې ستا مل شی او هغه دې خپله وعده پوره کړی چې تا د هغه دپاره په کور جوړولو کښې کامیاب کړی. ۱۲) او مالک خدای ستا خدای پاک دې پوهه او حکمت درکړی نو ته به د هغه د قانون په مطابق په بنی اسرائیلو باندې حکومت وکړی. ۱۳) که ته هغه ټول قانون ومنې کوم چې مالک خدای موسی له د بنی اسرائیلو دپاره ورکړی وو، نو ته به کامیاب یې.

تکړه شه او حوصله مضبوطه کړه او چې د هيڅ نه هم ونه یرېږي. (۱۴) او د مالک خدای د کور دپاره ما په خپل پېر کوشش سره څلور زره ټنه سره زر او کم از کم څلوېښت زره ټنه سپين زر راغونډ کړی دی چې د دې په جوړولو کېښې استعمال شی. د دې نه علاوه بې حساب او سپنه او زېر هم دی. ما څه لرگی او کانی هم تیار کړی دی، خو ته به نور هم تیاروې. (۱۵) تا سره پېر د کار والا سړی دی. د کانیو جوړولو دپاره سړی شته او ګلکاران او ترکانان شته، هم داسې په لوی شمېر کېښې اُستازان موجود دی چې هر قسم کار کولای شی (۱۶) لکه د سرو زرو، سپینو زرو، زېرو او اوسپنې. اوس کار شروع کړه او مالک خدای دې ستا مل شی. (۱۷) داؤد د بنی اسرائیلو ټولو مشرانو له حکم ورکړو چې د سلیمان مدد وکړئ. (۱۸) هغه وفرمائیل، ”مالک خدای ستاسو خدای پاک ستاسو مل دے او په هر طرف باندې یې خبر درکړے دے. هغه په ما باندې هغه ټول خلق فتح کړل کوم چې په دې ملک کېښې اوسېدل او هغوی اوس ستاسو او د مالک خدای لاندې دی. (۱۹) نو اوس د زړه د اخلاصه د مالک خدای د خپل خدای پاک لټون وکړئ. د مالک خدای کور جوړول شروع کړئ، نو چې تاسو په هغې کېښې د مالک خدای د لوظ صندوق او هغه نور ټول مقدس سامان کېږدئ چې د هغه په عبادت کېښې استعمالیږي.“

۲۳ (۱) کله چې داؤد د پېر عمر شو، نو هغه خپل زوی سلیمان د بنی اسرائیلو بادشاه جوړ کړو.

د لیویانو ذمه واری

(۲) داؤد بادشاه د بنی اسرائیلو ټول مشران، ټول امامان او لیویان راغونډ کړل. (۳) هغه د هغه ټولو نرانو لیویانو مردم شماری وکړه چې عمر یې دېرش کاله یا د دې نه زیات وو. دا ټول شمېر اته دېرش زره وو. (۴) بادشاه د دې لیویانو نه څلیریشته زره کسان

مقرر کړل چې د مالک خدای د کور د کار انتظام وکړی، شپږ زره کسان چې انتظام چلوی او لانجې هواروی، ﴿٥﴾ څلور زره کسان د څوکیدارۍ دپاره او څلور زره کسان د مالک خدای د حمدوثناء وئیلو دپاره. هغوی د موسیقۍ هغه څیزونه استعمالول چې بادشاه د دې دپاره ورکړی ؤو. ﴿٦﴾ داؤد لیویان په درېو ډلو کښې د هغوی د قبیلو په مطابق تقسیم کړل، جیرسون، قُهاټ او مراری. ﴿٧﴾ د جیرسون دوه زامن ؤو، لعدان او سِمعی. ﴿٨﴾ د لعدان درې زامن ؤو، مشر یحی ایل، ورپسې زیتان او یوایل، ﴿٩﴾ چې هغوی د هغه ډلو مشران ؤو چې د لعدان اولاد وو. د سِمعی درې زامن ؤو، سلومیت، حزی اېل او حاران. ﴿١٠﴾-﴿١١﴾ د سِمعی څلور زامن د عمر په ترتیب دا ؤو، یحت، زینا، یعوس او بریعا. د یعوس او بریعا هجی پېر نه ؤو، نو په دې وجه هغوی یوه ډله شمېرلې کېدل. ﴿١٢﴾ د قُهاټ څلور زامن ؤو، عُمَرام، اِضهار، حبرون او عَزی اېل. ﴿١٣﴾ د هغه مشر زوی عُمَرام د هارون او موسی پلار وو. هارون او د هغه اولاد د دې دپاره مخصوص کړې شوی ؤو چې د همپشه دپاره د مقدسو څیزونو مشران وی، چې د مالک خدای په عبادت کښې خوشبوئی سوزوی، د هغه خدمت کوی او د مالک خدای په نوم باندې د خلقو دپاره برکت غواړی. ﴿١٤﴾ خو د خدای پاک د خدمتگار موسی زامن په لیویانو کښې شامل ؤو. ﴿١٥﴾ د موسی دوه زامن ؤو، جیرسوم او الی عزر. ﴿١٦﴾ د جیرسوم په زامنو کښې مشر سبواېل وو. ﴿١٧﴾ د الی عزر صرف یو زوی رحبیاه وو، خو د رحبیاه هجی پېر ؤو. ﴿١٨﴾ د قُهاټ د دویم زوی اِضهار، زوی سلومیت وو چې د قبیلې مشر وو. ﴿١٩﴾ د قُهاټ درېم زوی حبرون څلور زامن ؤو، یریا، امریا، یحزی ایل او یقمعام. ﴿٢٠﴾ د قُهاټ د څلورم زوی عَزی اېل دوه زامن میکاه او یسیاه ؤو. ﴿٢١﴾ د مراری دوه زامن محلی او موشی ؤو. د محلی هم دوه زامن الی عزر او قیس وو، ﴿٢٢﴾ خو د الی عزر زامن نه ؤو، صرف لویه پې وې او بې زامنو مړ شو. د هغه لویو د خپل تره زامنو یعنی د قیس د زامنو سره ودونه وکړل. ﴿٢٣﴾ د مراری دویم زوی موشی درې زامن ؤو، محلی، عدرا او یریموت. ﴿٢٤﴾ دا قبیله په قبیلو او خاندان په خاندان د لیوی اولاد دے، چې د هغوی هر یو نومونه لیکلې شوی ؤو. د هغه د اولاد هر یو کس د مالک خدای په

کور کښې خدمت کولو چې د هغوی عمر شل کاله یا د دې نه زیات وو. (۲۵) داؤد وفرمائیل، ”مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک خپل خلق په امن کړی دی او هغه به په خپله په یروشلم کښې د تل دپاره اوسیری. (۲۶) نو لیویانو ته نور ضرورت نشته چې د مالک خدای د حضور خېمه او هغه ټول سامان یوسی چې په عبادت کښې استعمالیږی.“ (۲۷) د داؤد د آخری وصیت په بنیاد کله چې لیویان د شلو کالو عمر ته رسېدل نو د هغوی ټولو نومونه د خدمت دپاره لیکلې شول، (۲۸) او هغوی ته دا کارونه حواله شوی و: د مالک خدای د کور په عبادت کښې د هارون د اولاد مدد کول، د کور د دربارونو او کوټو خیال ساتل، او چې کوم خیزونه مقدس و او هغه هر څه د پلټېدو نه پاک ساتل، (۲۹) خدای پاک ته د پېش کړې شوې روتې او د هغه اوږو نمه واری اخستل چې په نذرانو کښې استعمالېدل، د خمبیرې نه بغېر نری پخې شوې روتې، پخې شوې نذرانې او اوږه چې د زیتونو تېل ورسره گډ وی، د مالک خدای د کور د نذرانو تېل او مقدار معلومول، (۳۰) او هر سحر او هر ماښام د مالک خدای په وړاندې ودرېدل، د هغه ثناء صفت کول او د هغه شکر ادا کول، (۳۱) او هر کله چې د سبت په ورځ، د نوې میاشتې په اختر او نورو اخترونو باندې مالک خدای ته نذرانې سوزولې شوې، نو هغوی به مدد کولو. لیویانو به هر ځل د مالک خدای په حضور کښې د سپرو د شمېر په مطابق خدمت کولو، هغوی په هغه اصولو باندې عمل کولو چې کوم ورته ښودلې شوی و. (۳۲) هغوی له د مالک خدای د حضور خېمې او کور د خیال ساتلو او د هغوی د خپلوانو یعنی د هارون د اولاد امامانو د مدد کولو نمه واری ورکړې شوې وې، چې دا نمه واری د مالک خدای د کور په خدمت کښې ادا کېدې.

امامانو ته جدا جدا خدمت حواله کېدل

۲۴ (۱) دا د خدمت هغه قبیلې دی چې د هارون اولاد په کښې تقسیم وو. د هارون څلور زامن و: ندب، ابیهو، الی عزرا او اتمر. (۲) ندب او ابیهو د خپل پلار د مرگ نه

مخکښې مړه شول او د هغوی اولاد نه وو، نو د هغوی وروڼه الی عزرا او اتمر امامان شول. (۳) داؤد بادشاه د هارون د اولاد نه د هغوی د زمه وارو په مطابق په پلو کښې تقسیم کړل. په دې کار کښې د هغه مدد د الی عزرا اولاد صدوق او د اتمر اولاد اخیملک کولو. (۴) د الی عزرا د اولاد نه شپاړس قبیلې جوړې شوې وې، د اتمر د اولاد نه اته قبیلې جوړې وې، داسې په دې وجه شوی و چې د الی عزرا په اولاد کښې د کورنو نور مشران وو. (۵) د الی عزرا او اتمر دواړو په اولاد کښې د مالک خدای په کور کښې د خدمت دپاره تکره آفسران او امامان وو نو ټولې زمه واری مختلفو پلو ته د پچې په ذریعه حواله شوې وې. (۶) د الی عزرا او د اتمر اولاد دپاره وار په وار پچه اچولې شوه. نو د هغوی نومونه د ننتی ایل زوی سمعیاه لیکلی وو چې دا یو لیوې منشی وو. بادشاه، د هغه آفسران، صدوق امام، د ابیاتار زوی اخیملک او د لیوی قبیلې او د امامانو د کورنو مشران ټول د دې گواهان وو. (۷) - (۱۸) دا هغه ترتیب دی چې په هغې کښې د څلیریشته کورنو پلو ته خپلې خپلې زمه واری حواله شوې وې: یهویریب، یدعیاه، حارم، شعوریم، ملکیاه، میامین، حقوض، ابیاه، یشوع، سکانیاه، الیاسب، یقیم، خُفاه، یسباب، بلجاه، امیر، حزیر، حفضیض، فتحیاه، یحزقیل، یکین، جمول، دلایاه او معزیاه. (۱۹) د دې سړو نومونه د هغوی د زمه وارو په مطابق لیکلې شوی وو چې کله هم هغوی د مالک خدای کور ته د خپلو هغه زمه وارو دپاره تلل کوم چې د هغوی پلار نیکه هارون د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک د حکمونو د منلو دپاره مقررې کړې وې.

د لیویانو نومونه

(۲۰) دا د لیوی د اولاد کورنو نور مشران دی: یهدیاه چې د سبواپل په ذریعه د عُمرام اولاد وو، (۲۱) یسیاه د رحببیه اولاد، (۲۲) یحت، د سلومیت نه د اِضهار اولاد، (۲۳) د عُمَر په ترتیب باندې د حبرون زامن دا وو، یریاه، امریاه، یحزی ایل، یقمعام، (۲۴) سمیر، د میکاه نه د عزی اېل اولاد، (۲۵) زکریاه، د میکاه ورور یسیاه نه د عزی اېل اولاد، (۲۶) د

مراری اولاد، محلی، موشی او یعزیاہ. (۲۷) د یعزیاہ درې زامن ؤو، سوهم، زکور او عبری. (۲۸-۲۹) د محلی دوه زامن الی عزرا او قیس ؤو. د الی عزرا زامن نه ؤو، خو د قیس یو زوی یرحمئیل وو. (۳۰) د موشی درې زامن ؤو، محلی، عدر او یریموت. دا د لیویانو خاندان دی. (۳۱) د هر خاندان مشرانو او کشرانو وروڼو یو شان د هغوی د ذمه وارو دپاره پچه اچوله، هم هغه شان لکه څنگه چې د هغوی خپلوانو یعنی د هارون د اولاد امامانو ؤو. داؤد بادشاه، صدوق، اخیملک او د امامانو او د لیویانو د کورنو مشران او د دې گواهان ؤو.

د مالک خدای د کور موسیقاران

۲۵ (۱) داؤد بادشاه او د لیویانو مشرانو د لیویانو دا قبیلې خوبې کړې چې د خدای پاک پېغام بیانوی، آسف، هیمان او یدوتون. دې سړو به د بینجو، ربابونو او چمتو د موسیقۍ سره پېشگوڼې ورکوله. دا د هغه کسانو نومونه دی کوم چې د عبادت د مشرۍ دپاره خوبې کړې شوی ؤو، چې هرې قبیلې به هم هغه قسم خدمت کولو: (۲) د آسف څلورو زامنو زکور، یوسف، ننتیاہ او اسری لاه، د آسف د مشرۍ لاندې کار کولو. چې کله هم بادشاه حکم کولو نو آسف به د خدای پاک پېغام بیانولو. (۳) د یدوتون شپږو زامنو جدلیاہ، ضری، يشعیاه، سمعی، حسبیاہ او متتیاہ، د خپل پلار د بنودنې لاندې کار کولو، یدوتون د ربابونو د موسیقۍ سره د خدای پاک پېغام بیانولو، حمدوثناء یې وئيله او د مالک خدای شکر یې ادا کولو. (۴) د هیمان څوارلس زامنو بُقیاه، متتیاہ، عُزی اېل، سبواېل، یریموت، حنیاہ، حنای، الیاہ، جدالتی، روممتی عزرا، یسبقاشه، ملوتی، هوتیر او محازیوت. (۵) خدای پاک د خپلې وعدې په مطابق هیمان د بادشاه پېغمبر له دا څوارلس زامنو او درې لوڼو د دې دپاره ورکړې وې چې هیمان عزتمند شی. (۶) د هغه ټولو زامنو د خپل پلار د بنودنې لاندې چمتی، بینجو او ربابونه د مالک خدای د کور په عبادت کښې غږول. او آسف، یدوتون او هیمان د بادشاه د حکم لاندې کار کولو. (۷) دا

څليريشت واره تجربه کار سړی ؤو، او د هغوی خپلوان لیویان تکره موسیقاران ؤو. دا ټول دوه سوه او اته اتیا سړی ؤو. (۸) هغوی ته د کارونو زمه واری حواله کولو دپاره پچه اچولې شوه، که هغوی ځوانان ؤو او یا بوډاگان، که اُستازان او یا که شاگردان ؤو. (۹-۳۱) دا دوه سوه او اته اتیا سړی د کورنو په مطابق د دولسو دولسو کسانو په څليريشتو پلو کښې تقسیم کړې شوی ؤو، چې د هرې قبیلې یو یو مشر وو. هغوی په دې ترتیب کار کولو: د آسف د خاندان نه یوسف، جدلیاه، زکور، ضری، ننتیاه، بُقیاه، اسری لاه، یسعیاه، متیاه، سمعی، عزی اېل، حسبیاه، سبواېل، متیاه، یریموت، حنیاه، یسبقاشه، حنای، ملوتی، الیاته، هوتیر، جدالتي، محازیوت او روممتی عزر.

د مالک خدای د کور څوکیداران

۲۶ (۱۱) دا هغه پلې دی چا چې د مالک خدای د کور د څوکیدارانو په توگه خدمت کولو. د قورح د پلې د قوری زوی مسلمیاه چې د آسف د خاندان وو، (۲) د هغه اووه زامن ؤو چې د عمر په ترتیب داسې دی، زکریاه، یدیعیل، زبدیاه، یتنی اېل، (۳) عیلام، یهوحنان او الیهوعینی. (۴) د عوبید ادوم هم اته زامن ؤو، چې د عمر په ترتیب داسې دی، سمعیاه، یهوزید، یوآخ، ساکار، ننتی ایل، (۵) عمی اېل، یساکار او فعلتی. (۶-۷) د عوبید ادوم د مشر زوی سمعیاه شپږ زامن ؤو، عتنی، رفا اېل، عوبید، الزیاد، الیهو او سماکیاه. د خپل قابلیت په وجه هغوی ته په خپله پله کښې زیات عزت ملاو شو. (۸) د عوبید ادوم خاندان ټول دوه شپېته پېر زیات قابل سړی د دې کار دپاره ورکړل. (۹) د مسلمیاه خاندان اتلس تکره سړی ورکړل. (۱۰) د مراری د قبیلې حوسه څلور زامن ؤو، سمری، خپل پلار دې د خپلو زامنو مشر جوړ کړو، اگر چې هغه د ټولو مشر نه وو، (۱۱) خلیقاه، طبلیاه او زکریاه. د حوسه د خاندان ټول دیارلس کسان د مالک خدای د کور څوکیداران ؤو. (۱۲) د مالک خدای د کور څوکیداران د هغوی د کورنو په مطابق په پلو کښې تقسیم شوی ؤو او هغوی ته په هغه کور کښې د نورو لیویانو په شان زمه واری

حواله شوې وې. (۱۳) د هر خاندان وړوکوالی او غټوالی ته کتلو نه بغیر به پچه اچولې شوه چې د کومې یوې دروازې څوکیداری ورته حواله کړې شی. (۱۴) د شلمیاه د پچې په ذریعه د نمرخاته طرف ته دروازه ووتله او د هغه د زوی زکریاه شمالی طرف ته دروازه ووتله، دا هغه سرې وو چې همپشه یې د حکمت مشورې ورکولې. (۱۵) عوبید دوم ته د جنوب طرف ته دروازه حواله شوې وه او د هغه زامنو ته د گودام د کوټو څوکیداری حواله شوې وه. (۱۶) سفیم او حوسه ته د نمرپرېواته طرف ته دروازه او په پاسنی لار باندې د سلکت دروازه حواله شوې وه. د څوکیداری زمه واری په یو بل پسې په مقرر وختونو کښې تقسیم کړې شوې وې. (۱۷) نمرخاته طرف ته هره ورځ شپږو څوکیدارانو کار کولو، په شمالی طرف باندې څلورو او په جنوبی طرف باندې څلورو څوکیدارانو کار کولو. څلور څوکیداران به هره ورځ د گودام په کوټو باندې مقررولې شول، چې په هره یوه کوټه باندې دوه دوه وو. (۱۸) د نمرپرېواته طرف ته دربار سره په لاره څلور څوکیداران وو او په خپله په دربار باندې دوه څوکیداران وو. (۱۹) دا د قورح او د مراری پلو د څوکیداری زمه واری دی.

د مالک خدای د کور نورې زمه واری

(۲۰) نور لیویان د مالک خدای د کور د گودامونو زمه وار وو او په هغه گودامونو کښې خدای پاک ته وقف شوی څیزونه پراته وو. (۲۱) د جیرسون په ډله کښې د لینی د خاندان نه یحی ایل مشر وو. (۲۲) د لعدان دوه نور زامن زیتام او یوایل د مالک خدای د کور د خزانو مشران وو. (۲۳) د عمرام، اضرار، حبرون او عزی اهل اولاد ته هم زمه واری حواله شوې وې. (۲۴) د موسی زوی جیرسوم د قبیلې سبواهل د مالک خدای د کور د خزانې مشر آفسر وو. (۲۵) د الی عز د طرف نه د جیرسوم خپلوان رحبیا، یسعیا، یورام، زکری او سلومیت وو. (۲۶) سلومیت او د هغه خپلوان د هغه خزانو مشران وو په کومو کښې چې هغه تحفې پرتې وې چې هغه داؤد بادشاه، د کورنو مشرانو او وړو او

غټو فوجی آفسرانو مالک خدائ ته وقف کړې وې. (۲۷) هغوی خه هغه مال غنیمت واخستلو کوم چې هغوی په جنگ کښې قبضه کړې وو او دا یې وقف کړو چې د مالک خدائ په کور کښې استعمال شی. (۲۸) سلومیت او د هغه خاندان د هغه هر څیز مشران وو چې کوم د مالک خدائ په کور کښې د استعمالېدلو دپاره وقف وو، سره د هغه تحفو چې سموئیل پغمبر، ساؤل بادشاه، د نیر زوی ابنیر، او د ضرویاه زوی یوآب راوړې وې.

د نورو لیویانو ذمه واری

(۲۹) د اِضهار په پله کښې کنعنیا ه او د هغه زامنو ته د مالک خدائ د کور نه علاوه ذمه واری حواله شوې وې: هغوی به حساب کتاب ساتلو او د بنی اسرائیلو لانجې به یې هوارولې. (۳۰) د حبرون د قبیلې نه حسبیا ه او د هغه اولس سوه خپلوان، چې تکره سړی وو هغوی د اردن سیند نمریپرواته طرف ته په اسرائیل کښې د مالک خدائ د خدمت او د بادشاه د کار مشران مقرر شوی وو. (۳۱) یریا ه د حبرون د اولاد مشر وو. د داؤد بادشاه د بادشاهی په څلوېښتم کال د حبرون د اولاد نسبنامه معلومه کړې شوې وه او د دې خاندان تکره فوجیان موندلې شوی وو چې د جلعاد په علاقه یعزیر کښې اوسېدل. (۳۲) د یریا ه په خپلوانو کښې دوه زره او اووه سوه تکره سړی وو. داؤد بادشاه هغوی د اردن سیند نمرخاته طرف ته ولېږل او هغوی یې د روبین، جاد او منسی د نیمې قبیلې مشران مقرر کړل. هغوی د هغه ټولو کارونو ذمه وار وو چې د هغې تعلق د خدائ پاک او د بادشاه د خدمت سره وو.

فوجی مشران او فوجی پلې

۲۷ (۱) دا د بنی اسرائیلو د وړو او غټو آفسرانو، او د نورو فوجی آفسرانو تفصیل

دے چا چې د بادشاهی د فوجی ډلو مشری کوله. د هرې قبیلې څلیریشته زره فوجیانو د کال په یوه میاشت کېنې فوجی خدمت کولو. (۲) - (۱۵) دا د هرې میاشتنې دپاره فوجی آفسران وو: اوله میاشت، د زبدی اېل زوئ یسویعام چې هغه د فارص د قبیلې یو کس وو، چې دا د یهوداه قبیلې یوه حصه ده. دوپمه میاشت، د اخوحي اولاد دودی. مقلوت په هغه پسې دوپم مشر وو. درپمه میاشت، د یهویدع امام زوئ بنایاه، دا د هغه قبیلې مشر وو چې ”دېرش گون“ بللے شوه. د هغه زوئ عمیزباد د هغه نه پس د دې قبیلې مشر جوړ شو. څلورمه میاشت، د یوآب ورور عساهیل. د هغه نه پس د هغه زوئ زبدیاه مشر جوړ شو. پینځمه میاشت، د اِضهار د قبیلې نه سمهوت. شپږمه میاشت، د تقوع د عقیس زوئ عیرا. اوومه میاشت، د فلون د علاقې نه د اِفرائیم د قبیلې نه خلص. اتمه میاشت، د حوسه سبکی. هغه د زارح د قبیلې وو، چې د یهوداه د قبیلې یوه برخه وه. نهمه میاشت، د بنیامین قبیلې په علاقه کېنې د عنتوت نه ابیعزر. لسمه میاشت، د نطوفاتی مهری. هغه د زارح د قبیلې کس وو. یوولسمه میاشت، د اِفرائیم په علاقه کېنې د فرعاتون نه بنایاه. دولسمه میاشت، د نطوفاتی خلدی. هغه د عتنی اېل اولاد وو.

د بنی اسرائیلو په قبیلو باندې آفسران

(۱۶) - (۲۲) دا د بنی اسرائیلو د قبیلو د مشرانو تفصیل دے: د روبین د زکری زوئ اِلی عزر، د شمعون د معکه زوئ سفطیاه، د لیوی د قمو اېل زوئ حسبیا، د هارون صدوق، د یهوداه الیهو، چې د داؤد بادشاه یو ورور وو، د یساکار د میکائیل زوئ عُمري، د زبولون د عبدیاه زوئ اِسماعیه، د نفتالی د عزرائیل زوئ یریموت، د اِفرائیم د عززیاه زوئ هوسیع، د نمریرپواته منسی د فدایاه زوئ یوایل، د نمرخاته منسی د زکریاه زوئ عدو، د بنیامین د ابنیر زوئ یعیسی اېل، د دان د قبیلې د یروحام زوئ عزرا اېل. (۲۳) د کومو خلقو عمر چې د شلو کالو نه کم وو نو داؤد بادشاه د هغوئ مردم شماری ونه کړه، ځکه چې مالک خدای و عده کړې وه چې هغه به بنی اسرائیلیان د آسمان د ستورو

په شان ډېر تېر کړی. (۲۴) د ضرويه زوئ يوآب مردم شماری شروع کړه، خو مکمله يې نه کړه. خدائ پاک د مردم شماری په وجه بنی اسرائیلو له سزا ورکړه، نو ځکه د داؤد بادشاه په سرکاری حساب کتاب کښې د هغې آخری تعداد ونه لیکلې شو.

د شاهي جائیداد انتظام

(۲۵) - (۳۱) دا د هغه کسانو تفصیل دے چا چې د شاهي جائیداد انتظام کولو: د عدی ایل زوئ عزموت د شاهي گودامونو مشر وو. د عزیزه زوئ یونتن د هغه وړو گودامونو مشر وو کوم چې په کلو، وړو ښارونو او قلعو کښې ؤو. د کلوب زوئ عزری د پتو د زمیدارانو مشر وو. د راما سمعی د انگورو د باغونو مشر وو. د شفمی زبدی د میو د جوړولو مشر وو. د جدر نه بعل حنان د نمرپرپواته د غرونو په لمن کښې د زیتونو او د چنار د ونو مشر وو. یوآس د زیتونو تېلو ذخیره کولو مشر وو. د شارون سطری د شارون په مېدان کښې د څاروو ذمه وار وو. د عدلی زوئ سافط په وادی کښې د څاروو ذمه وار وو. یو اسمعیلی اوېل د اوبسانو ذمه وار وو. د مرونوت یهدیاه د خرونو ذمه وار وو. یو هاجری یازیز د گڼو او چپلو ذمه وار وو.

د حضرت داؤد مشیران

(۳۲) د داؤد بادشاه تره یونتن یو تکړه مشیر او عالم وو. هغه او د حکمونی زوئ یحی ایل د بادشاه د زامنو د تعلیم ذمه وار ؤو. (۳۳) اخی تفل د بادشاه مشیر وو او حوسی ارکیای د بادشاه ملگرے وو. (۳۴) د اخی تفل د مرگ نه پس، ابیاتار او د بنایاه زوئ یهویدع مشیران جوړ شول. یوآب د شاهي فوج مشر وو.

د مالک خدائ د کور جوړولو دپاره د حضرت داؤد هدايات

۲۸ ﴿۱﴾ داؤد بادشاه د بنی اسرائیلو ټولو آفسرانو له حکم ورکړو چې په یروشلم کښې راغونډ شئ. نو د قبیلو ټول آفسران، هغه آفسران چا چې د بادشاهي انتظام کولو، د فوجي ډلو مشران، د بادشاه او د هغه د زامنو د جائیداد او د څاروو ذمه وار کسان، د محل ټول آفسران، تکړه فوجیان او نور بهادر سړي په یروشلم کښې راغونډ شول. ﴿۲﴾

داؤد د هغوئ په وړاندې ودرېدلو او تقریر یې ورته وکړو، ”زما خلقو او زما وروڼو، ما ته غوږ ونیسئ. ما دا اراده کړې وه چې د مالک خدائ د لوظ صندوق دپاره د آرام خدائ یعنی د مالک خدائ زمونږ د خدائ پاک د پښو چوکۍ جوړه کړم. ما د هغه دپاره د یو کور د جوړولو تیاره کړې ده. ﴿۳﴾ خو خدائ پاک ما ته وفرمائیل چې ته به زما د نوم دپاره یو کور نه جوړوې، ځکه چې ته یو جنگیالی یې او وینه دې توی کړې ده. ﴿۴﴾

مالک خدائ د بنی اسرائیلو خدائ پاک زما د پلار د مکمل خاندان نه زه خوښ کړې يم چې د تل دپاره په بنی اسرائیلو حکومت وکړم. هغه د مشري کولو دپاره د یهوداه قبيله خوښه کړه او د یهوداه نه یې زما د پلار خاندان خوښ کړو. دا د هغه خوښه وه چې د خپلو وروڼو نه یې زه خوښ کړم او په ټولو بنی اسرائیلو یې بادشاه جوړ کړم. ﴿۵﴾ هغه ما له ډېر زامن راکړل او د هغه ټولو نه یې سلیمان خوښ کړو چې د مالک خدائ په بادشاهي یعنی په ټولو بنی اسرائیلو باندې حکومت وکړي. ﴿۶﴾ مالک خدائ ما ته وفرمائیل چې ستا زوی سلیمان هغه څوک ده چې هغه به زما کور جوړ کړي. هغه ما د دې دپاره خوښ کړې ده چې زما زوی وی او زه به د هغه پلار يم. ﴿۷﴾ که هغه زما ټول قانون او حکمونه هم هغه شان منی لکه څنگه یې چې نن منی نو زه به د هغه بادشاهي د همپشه دپاره قائمه وساتم. ﴿۸﴾ نو اوس زما خلقو، زمونږ د خدائ پاک او د مالک خدائ د خلقو بنی اسرائیلو د غونډې په مخکښې زه تاسو ته وایم چې هغه هر څه هم هغه شان پوره پوره منی چې مالک خدائ زمونږ خدائ پاک د هغې حکم راکړې ده، نو چې دا ښه ملک ستاسو میراث وی او چې د همپشه دپاره یې خپلو راتلونکو

نسلونو ته منتقل ڪړي.“ (۹) او هغه سليمان ته وفرمائيل، ”زما زويه، زه تا ته وایم چي د پلار خدائِ پاک وپيژنه او د زړه د اخلاصه او د خپلي مرضي سره د هغه خدمت ڪوه. هغه زمونڙ ٽول فکرونه او خواهشونه معلوموي. ڪه ته د هغه طلب ڪوي نو پيدا به ٿي ڪري، خو ڪه ته د هغه نه اوڀري، نو هغه به تا د تل ڍپاره پرپردي. (۱۰) ته په دي پوهه شه چي مالڪ خدائِ ته د هغه د مقدس ڪور جوڀولو ڍپاره خوبن ڪري ٿي. نو تڪره شه او دا ڪار وڪره.“ (۱۱) داؤد سليمان ته د مالڪ خدائِ د ڪور د ٽولو عمارتونو، د برنيو، د گودام د ڪوتو او نورو ٽولو ڪوتو او د زيات مقدس خائِ نقشه وبنوده، چرته چي د گناه ڍپاره ڪفاره ادا ڪيري. (۱۲) د هغه په ذهن ڪبني چي د دربارونو او د دي نه گهرچاپره ڪوتو او د مالڪ خدائِ د ڪور د سامان ڍپاره د گودامونو او مالڪ خدائِ ته د وقف شوو تحفو ڪومه نقشه وه نو هغه ٿي هم ورته وبنوده. (۱۳) داؤد هغه ته د امامانو او ليويانو د ذمه وارو ادا ڪولو انتظام، د مالڪ خدائِ د ڪور د ڪار ڪولو او د ڪور د ٽولو لوبنو خيال ساتلو طريقه هم وبنوده. (۱۴) هغه ورته دا طريقه هم وبنوده چي د لوبنو د جوڀولو ڍپاره به څومره سپين زر او سره زر استعماليري، (۱۵) يعني هرې يوې ڍيوې او ڍيوٽ د جوڀولو ڍپاره، (۱۶) د سپينو زرو د مڙونو د جوڀولو او د سرو زرو د هر يو مڙ ڍپاره چي په دي باندې خدائِ پاک ته پيش ڪري شوې روتي پرا ته وه. (۱۷) هغه ورته دا هم ووييل چي د دري غابنو، جامونو او منگو په جوڀولو ڪبني څومره سوچه سره زر او د لوبنو په جوڀولو ڪبني به څومره سپين زر او سره زر استعماليري، (۱۸) او د هغه قربان گاه د جوڀولو ڍپاره څومره سوچه سره زر چي په هغي باندې خوشبوي سوزولي شه او د وزرو والا هغه مخلوق د جوڀولو ڍپاره چي د هغي وزر د مالڪ خدائِ د لوظ صندوق د پاسه خواره وو. (۱۹) داؤد بادشاه وفرمائيل، ”دا ٽول تفصيل په هغه نقشه ڪبني ليڪلي شوي دے چي مالڪ خدائِ په خپله ما له راکري وه.“ (۲۰) داؤد بادشاه خپل زوي سليمان ته وفرمائيل، ”تڪره شه او اراده مضبوطه ڪره. ڪار شروع ڪره او چي ونه ٿيڙي او نه بي حوصلي شي. مالڪ خدائِ زما خدائِ پاک به ستا مل وي. هغه به تا نه پرپردي، خو هغه به تر هغي پوري تا سره وي چي د هغه يعني د مالڪ خدائِ د ڪور ڪار

ختم شوئے نه وی. (۲۱) امامانو او لیویانو ته ذمه واری حواله شوې دی چې د مالک خدای په هغه کور کښې یې وکړی. د هر قسم مهارت کاریگران د زړه نه غواړی چې ستا مدد وکړی او ټول خلق او د هغوی مشران ستا د حکم لاندې دی.

د مالک خدای د کور د جوړولو دپاره نذرانې

۲۹ (۱) داؤد بادشاه ټولې غونډې ته وفرمائیل، ”زما زوی سلیمان هغه څوک دی چې خدای پاک خوښ کړی دی، خو هغه لا هلک او ناتجربه کاره دی. کوم کار چې کېدونکې دی هغه پېر لوی دی، ځکه چې دا د انسانانو محل نه دی بلکې د مالک خدای، خدای پاک کور دی. (۲) ما د خپل خدای پاک د کور د سرو زرو، سپینو زرو، پیتلو، اوسپنې، لرگی، د اونیګس کانو او جواهراتو، د بنائسته کانو ټوکړو او د سنگ مرمر د مقدار تیارولو هر کوشش کړی دی. (۳) د دې هر څه نه علاوه، چې ما د مخکښې نه تیار کړی دی د خدای پاک د کور سره زما د مینې په وجه ما خپل سپین زر او سره زر هم ورکړی دی. (۴) د مالک خدای د کور په دېوالونو باندې د سرو زرو او سپینو زرو پترو خېژولو دپاره ما د اوفیر د سلو ټنو نه زیات سره زر او تقریباً دوه سوه او څلوېښت ټنه سوچه سپین زر هم ورکړی دی (۵) او د هغه ټولو څیزونو دپاره مې دا ورکړی دی چې ماهر کاریگران به یې جوړوی. نو اوس داسې نور څوک شته چې مالک خدای له نذرانې ورکړی؟“ (۶-۷) بیا د ډلو مشرانو، د قبیلو آفسرانو، د فوج مشرانو، د شاهي جائیداد انتظام کوونکو د مالک خدای د کور د کار دپاره دا څیزونه ورکړل: د یو سل او اویا ټنو نه زیات سره زر، د درېو سوو او دېرشو ټنو نه زیات سپین زر او تقریباً شپږ سوه او شل ټنه زېر او د درېو زرو او څلورو سوو ټنو نه زیاته اوسپنه. (۸) د چا سره چې قیمتی کانی و او نو هغه یې د مالک خدای د کور د خزانې دپاره ورکړل، چې د هغې انتظام د جیرسون قبیلې د لیوی قبیلې یحی ایل کولو. (۹) خلقو د زړه د اخلاصه څیزونه ورکول او هغوی په دې خوشحاله و او چې څومره زیات یې ورکړی دی. داؤد

د حضرت داؤد د خدای پاک ثناء صفت کول

۱۰ هلته د ټولې غونډې په مخکېني داؤد د مالک خدای ثناء صفت وکړو. هغه

و فرمائیل، ”زمونږ د پلار نیکه یعقوب مالک خدای، خدای پاکه، ستا ثناء صفت دې د همېشه دپاره وی. ۱۱ تۀ لوی او طاقتور، د شان او شوکت والا او عزتمند یې. په زمکه او آسمان کېنې هر څۀ ستا دی او اے مالک خدایه، تۀ په هر څۀ باندې عظیم بادشاه او حکمران یې. ۱۲ عزت او دولت ستا نه راځی، تۀ په خپل طاقت او قوت سره په هر څۀ حکومت کوې، او تۀ کولې شې چې هر څوک لوی او طاقتور کړې. ۱۳ اوس زموږ

خدایه پاکه، مونږ ستا شکر کوو او مونږ ستا د جلال نه د پک نوم ثناء صفت کوو. ۱۴ خو بیا هم په حقیقت کېنې زۀ او زما خلق تا له هیڅ هم نۀ شو درکولې، ځکه چې هر یو څیز ستا د طرف نه نعمت دے او مونږ صرف تا له هغه څۀ واپس درکړی دی چې څۀ ستا و. ۱۵ مالک خدایه، تا ته پته ده چې زموږ د پلار نیکه په شان مونږ خپل ژوند د

مسافرو په شان په یو ځای بل ځای کېنې تېر کړې دے، زموږ ژوند د تېرېدونکي سوري په شان فاني دے. ۱۶ مالک خدایه، زموږ خدایه پاکه، مونږ دا ټول دولت ستا د کور د جوړولو دپاره راوړې دے چې ستا د نوم درناوې وشي، خو دا ټول دولت ستا نه راغلې وو او دا ټول ستا دے. ۱۷ ما ته پته ده چې تۀ د هر چا زړه معلوموې او د خلقو په صداقت خوشحالیږی. په روغ نېت او خلوص سره ما دا هر څۀ تا له درکړی دی او

ما ته پته لگېدلې ده چې کوم خلق دلته راغونډ شوی دی هغوی تا له څومره په شوق او خوشحالی سره نذرانې راوړی. ۱۸ مالک خدایه، زموږ د پلار نیکه ابراهیم، اسحاق او یعقوب خدایه پاکه، ستا د خپلو خلقو په زړه کېنې تا سره دا مینه د همېشه دپاره

مضبوطه وساته او د هغوی زړونه وفادار وساته. ۱۹ زما د زوی سلیمان په زړه کېنې دا جذبې واچوه چې ستا ټول حکمونه ومني او هغه کور جوړ کړی چې د کومې دپاره ما

دا تيارے ڪرے دے. (۲۰) بيا داؤد ٽولي قبيلي له حڪم وركرو، ”د مالڪ خدائ ستاسو د خدائ پاڪ ثناء صفت وڪري.“ نو ٽولي غونڊي د مالڪ خدائ، د خپل پلار نيڪه د خدائ پاڪ ثناء صفت وڪرو او هغوي لاندي ٿيبت شول او مالڪ خدائ او بادشاه له يي عزت وركرو. (۲۱) په ورپسي ورخ هغوي د قرباني په توگه خنار حلال ڪرل، مالڪ خدائ ته يي وقف ڪرل او بيا يي خلقو له وركرل چي وې خوري. د ڊي نه علاوه، هغوي يو زر غويي، يو زر گدان او يو زر گڏوري هم حلال ڪرل، چي په قربان گاه باندې يي پوره وسوزول. هغوي د ميو نذراني هم راوڙي. (۲۲) چي هغوي د مالڪ خدائ په حضور ڪنبي خوراڪ خبناڪ وڪرو نو په هغه ورخ هغوي ڊپر خوشحاله وو. هغوي په دوهم ڄل سليمان بادشاه جوڙ ڪرو. هغوي د مالڪ خدائ په نوم سليمان د بادشاه په توگه او صدوق د امام په توگه مقرر ڪرو. (۲۳) نو سليمان د خپل پلار داؤد نه پس په هغه تخت باندې ڪنبناستو ڪوم چي مالڪ خدائ قائم ڪرے وو. هغه يو ڪامياب بادشاه وو او د بني اسرائيلو ٽول قوم هغه منلو. (۲۴) ٽولو آفسرانو، فوجيانو او تر ڊي پوري چي د داؤد نورو زامنو هم دا لوظ وڪرو چي د سليمان بادشاه وفادار به وي. (۲۵) مالڪ خدائ سليمان د ٽول قوم په نظر ڪنبي عزتمند ڪرو او د هغه نورو بادشاهانو نه يي زيات شان او شوڪت وركرو چي ڪوم به په بني اسرائيلو بادشاهي ڪري وه.

د حضرت داؤد وفات ڪڍل

(۲۶) نو د يسي زوي داؤد په ٽولو بني اسرائيلو باندې بادشاهي ڪوله. (۲۷) هغه څلوپستو ڪالو پوري بادشاهي ڪوله. هغه په حبرون ڪنبي اووه ڪاله او په يروشلم ڪنبي دري ڊرش ڪاله بادشاهي وڪره. (۲۸) هغه يو عزتمند او مالدار سرے وو او بنهه په پوخ عمر ڪنبي مڙ شو او د هغه زوي سليمان د هغه نه پس بادشاه جوڙ شو. (۲۹) د داؤد بادشاه تاريخ د اول نه واخله تر آخره پوري د ڊي ڊرپو پيغمبرانو په ڪتابونو ڪنبي ليڪلے شوے دے، سموئيل، ناتن او جاد. (۳۰) د تاريخ دا ڪتابونه وائي چي هغه څنگه حڪومت وڪرو او هغه

خومره طاقتور وو او هغه هر څه چې په هغه، بنی اسرائیلو او گېرچاپېره بادشاهتونو شوی ؤو.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699

© یوسفزی ۲۰۱۹ pashtobibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.